

Церква та її стан

Дуже рідкісна хвороба дитини, про яку потрібно особливо згадати цього ранку в молитві, тож ми, безперечно, хочемо, щоб всі це зробили. Лікарі навіть і не знають. Вони дали їй якусь назву, але, я думаю, вони просто вигадали назву, щоб дати її, вони—вони не зрозуміли, що це таке. Та, але Христос знає, що це таке. Я можу сказати вам, що це таке — це диявол, це так, диявол. Яким іменем захочуть його там назвати, що ж, це вже їхня справа. Але ось хто він є, розумієте — нечистий дух. Тепер давайте-но, всі разом, ще разок всі разом — *Тільки вір* — нумо, всі підключайтесь.

Вір, тільки вір, вір, тільки вір,
Все є можливим, тільки лиш вір;
Вір, тільки вір, вір, тільки вір,
Все є можливим, тільки лиш вір;

2 Господь уздоровить тебе, сестричко. Помолимося тепер за дівчинку, схиливши наші голови.

3 Наш Небесний Отче, видно, я просто не можу це забути. Ця дівчинка там, помирає, хтось її дуже любить. Вона є Твоїм творінням, а сатана віднімає в неї її молоде життя. Я молю про це в Ім'я Христа, щоб Ти втримав руку смерті, відігнав того ворога. Ти, Господи, Який можеш поставити Червоне море стіною з того і з іншого боку і дати дітям Ізраїля, Твоїй спадщині, безпечно перейти через море та в обіцяну країну. Боже, ми молимо сьогодні, щоб Ти відсунув кожную перешкоду та дозволив цій дитині жити. Нам було дано прохати. І, як група людей, що вірять в Тебе, ми просимо в Ім'я Ісуса за уздоровлення дитини. Амінь.

4 Сьогодні з вдячним серцем я—я знов приходжу до вас в Ім'я Господа Ісуса. Я якраз трошки раніше приїхав додому з Луїзіани. Думав, що, можливо, якщо доберуся сюди раніше неділі, я міг би провести неділлю школу. І, потім, там стояла така жахлива спека, що ми...це ще помірно, прохолодно цього ранку за Луїзіаною. Взагалі не можна було б всидіти в такому-от приміщенні, коли є саме тільки віяло, в Луїзіані, потрібна система охолодження повітря, інакше тобі стане погано.

5 І ось, я приїхав, щоб мені просто день чи два перепочити перед тим, як одразу ж поїду, до Північного Саскачевану, наступного тижня, і це аж у Принс Альберті. Ось куди сягають дороги на землі, з іншого боку. І далі на іншу сторону планети без ніяких більше доріг, на усій тій території далі того місця, куди ми їдемо цього разу — самі лише індіанці та ескімоси. Тож в нас на цьому зібранні буде багато людей з усієї Канади. Деякі з них приїдуть аж з західного узбережжя, як кажуть, повинні приїхати. І я, звичайно ж, бажаю ваших молитов, люди, щоб Бог перебував з

нами та дав нам наддостатнє, надлишкове, сильне зібрання заради Його слави. Пройшло вже щось чотири чи п'ять років, відколи я був у Канаді. І в мене там є деякі по-справжньому знамениті друзі, що є дуже хорошими людьми.

⁶ І ось, вони дуже сумлінні у відвідуванні церкви. Не має значення, наскільки холодно, вони загортаються у ковдру, та сідають у санчата, та їдуть тридцять миль конякою, щоб потрапити до церкви. Вони пробираються через снігові заноси та все інше, молоді й старі. Вони всі збираються в групу. І одна родина бере іншу, і вони вирушають, і вони відправляються в дорогу. Якраз—якраз ця жертва, яку вони роблять — це є причиною, чому вони одержують так багато від служіння. Коли нема жертви, тоді служіння значить не так вже й багато. Ти маєш дійсно засісти за щось та зробити дещо таке, що справді сильно тебе уражає, повинен відкласти деякі справи, та зупинити роботу, та зробити *це* чи *те*, щоб потрапити до церкви та показати Богові, що ти любиш Його, і для тебе це жертва — піти, і тоді ти від цього щось одержиш.

⁷ Це точно як мої дітки. Біллі Пол, я думав, я... В мене, коли я був дитиною, не було нічого. Мама, бувало, купувала, можливо, мішочок льодяників і вона ділила їх, кожному по дві-три штуки. На Різдво ми, мабуть, одержували якийсь циновий ріжочок, чи невеличкий пістолетик, чи щось таке. А в інших діток я бачив бубенці та велосипеди та інше, добротний одяг та теплі курточки. І я—я, мені від цього було так боляче, я говорив: “Якщо в мене колись будуть діти, я робитиму для них все що тільки зможу”. Що ж, я з радістю ходив би й голодним, щоб дістати своїм діткам що-небудь. І коли я жив... Коли Біллі був зовсім малим, я купив йому невеличкий триколісний велосипед, і я купував йому все. І Меда перепробувала все, щоб пожертвувати своїм одягом та іншим, щоб купити йому що-небудь. Але, знаєте, що ми стали помічати? Я купив йому триколісний велосипед, і лук, і стріли, і все інше. Я побачив його з ложкою та з паличкою, на задньому дворі, копався десь у землі. Розумієте? Я сказав: “З наступними так не буде”. Розумієте? Піднеси їм і дай все просто в руки, вони цього не хочуть. Ти маєш чимось пожертвувати заради цього!

⁸ І отак воно є зі спасінням. Це цілковита жертва. Так, Брате Рою. Це є—це є жертва, яку ти повинен робити щодня, щось таке, щоб—щоб наблизитися до Бога та зробити щось. І я знаю, що це жертва для всіх вас цього ранку — сидіти в цьому розпеченому приміщенні. Коли ми сидимо тут, давайте не зводити очей з найбільшої Жертви, яку коли-небудь було дано принести людству — це був Ісус Христос, коли Йому було доручено прийти на цю землю та померти замість нас. Не тільки це, але Його душа зійшла до шеолу і перебувала там три дні й три ночі, а на третій день Він воскрес і тепер зійшов на висоту, сів по правицю Бога, в Небі, виконуючи заступницьку працю на основі нашого визнання Його за глaди та Його благодаті, що була призначена для нас.

⁹ І ось, там у...там, куди ми їдемо, там буде багато людей, дуже бідні, дуже бідні, їм доведеться продати одну зі своїх корів, двоє чи троє овечок або щось таке, щоб приїхати на зібрання. Ескімос, мабуть, дістане декілька своїх шкур та продасть їх, які дуже потрібні йому для його родини, щоб виїхати. Індіанець-торговець повинен буде зробити те саме. Отож, ми можемо, принаймні, молитися за тих людей, чи не так? І ми молимо, щоб Бог дав їм дещо величне.

¹⁰ Отож, тут спекотно, я не хочу тримати вас довго. І я хочу, щоб ми цього ранку зосередили нашу увагу, якраз перед тим, як ми помолитимемося за хворих, на темі *Церква та її стан*. І, тепер, я відчуваю, що декілька днів тому мені було дано певне Послання до церкви, у Шрівпорті, в Луїзіані, і я—я вірю, що це стосується стану церкви. І ми збираємося цього ранку стати перед Богом із цим і молитися й прохати Бога, щоб допоміг нам. Не домагайтеся підступати так само, але просіть Бога допомогти нам в цей день, за якого ми живемо. І якраз перед тим, як...Ця велична стара Біблія, але якраз в ній знаходиться зміст Вічного Життя.

¹¹ І пам'ятайте, Слово є Бог, Бог не більший за Своє Слово. І ми є не більші за своє слово, і якщо ми робимо...Звичайно, ось, ви і я в іншому стані...сенсі, однаково ми можемо—ми можемо сказати: "О-о, я зроблю певну річ", — ми справді маємо це на увазі в своєму серці, але обставини можуть скластися так, що ми не зможемо—ми не зможемо зробити те, що, як ми сказали, ми робимо. Але Бог так не може, бо Він є безкінечний і Він знає все, і все, що колись було і що буде. Тому Він не може проголосити певне твердження, якщо Він не знає, що Він зможе встати за це.

¹² І Авраам, коли йому було сто років, він називав те, чого нема, так немовби воно є. Ось, я кажу це як підбадьорення для тих, за кого будуть молитися, для хворих. Авраам називав те, чого нема, так немовби воно є, уважаючи Того, Хто дав був цю обіцянку, спроможним виконати, тобто, дотримати те, що Він обіцяв. Отож, коли Бог сказав Авраамові, коли йому було шість...сімдесят п'ять, а Саррі було шістьдесят п'ять, що в них буде дитина, що ж, це було абсолютно неможливо. Та він вірив цьому, і чекав на дитину, і вважав цю дитину як все одно що вона була, за двадцять п'ять років перш ніж взагалі та дитина з'явилася. І Авраамові було сто років, коли народилася та дитина, а Саррі було дев'яносто, бо він вірив Йому. І він називав те, чого нема, так немовби воно є.

¹³ Отож, це до хворих та до страждаючих, за кого будуть молитися. Не має значення, які у вас проблеми, чи ви...які у вас недуги, наскільки ви слабкі, коли ти приймаєш Христа, Його Слово, тоді ти називаєш ті речі, що є, так немовби їх нема, якщо вони суперечать Божому Слову. Отож, Бог сказав: "Молитва віри спасе хворого". Що ж, якщо Бог сказав так, значить, все вирішено. Тоді давайте будемо думати, надіятися та поводитися так, немовби це вже виконано. Це просто вже завершено, коли ми приймаємо це.

14 Так само зі спасінням. Ми віримо в це, приймаємо це, віримо цьому в наших серцях, підходимо перед Бога та приймаємо Христа своїм особистим Спасителем та приймаємо Його. Якщо ти тут цього ранку, грішник і неспасений і ти хочеш уздоровитися, ти хворий, перше шукай Господа. Прийми Його як свого Спасителя, тоді та хвороба одразу ж зникне. Що б там не було, просто покладіть всі свої думки (щодо всього, що є у вас) на повноцінну Людину, на Христа Ісуса, з усім іншим все буде гаразд.

15 Отож тепер постійно скеровуйте вашу увагу до цього, бо я сказав ці декілька слів для тих, хто хворий та страждає, із тим, що я збираюся говорити цього ранку до церкви та про стан. Бо я відчуваю, що хоч Божественне зцілення — це чудово, та коли я був у Шривпорті, я провів лише тільки приблизно три служіння зцілення, коли я був там, три або, можливо, щонайбільш чотири, з одинадцяти днів. Більш важливим є проповідувати душам людей, аніж покладати так багато часу на Божественне зцілення. Хоча, люди, що хворі та страждаючі, Бог може уздоровити їх. І по всьому світу вже було доведено, що Він уздоровляє. Але головне, ось — це стосується душі, яка ніколи не вмере. Тіло помре. Але душа не помре ніколи, і ми мусимо тримати той рівень та бути чесними з Богом.

16 Я часто говорив це. Я хочу, щоб все було зроблено, бо коли я того ранку підйду до тієї ріки, я не хочу там ніяких проблем. Я хочу тримати свій квиток у руці, чекаючи, коли буде названо мое ім'я. І я хочу сказати, як Павло у давнину, Брате Крич: “Я знаю Його в силі Його воскресіння”. Що коли Він виклика́тиме з-поміж мертвих — я вийду... Я хочу знати Його в силі Його воскресіння.

17 Отож, тепер, Він, Хто є Автором цієї Книги, давайте-но схилимо наші голови та наші серця до Нього на хвилинку.

18 І, Боже, Батьку наш, ми прийшли нині до Тебе, прохати, щоб Ти відкрив нам Своє Слово. Ми могли б відгорнути сторінки, та тільки Святий Дух може відкрити Слово. Тому відкрий Його нам цього ранку, Отче, та дай нам рясний надлишок Твоєї благодаті. Ми чекаємо на Тебе. І нехай Святий Дух увійде до Слова та роздаватиме Його через людські вуста людським серцям, і нехай Він візьме Його та помістить Його в кожне серце відповідно до нашої потреби. І коли зібрання закінчатся, ми будемо готові повернутися до наших домівок, ми покірливо схилимо наші голови та віддамо Тобі подяку та хвалу, за все, чому ми навчилися від Тебе та що Ти зробив для нас. В Ім'я Христа ми просимо це. Амінь.

19 Читаємо зі Слова, зі Св. Івана, 1-ий розділ, ви, в кого є Біблії та хотіли б читати разом зі мною, тобто, занотувати це для теми. І ми прочитаємо текст зі Слова, і потім давайте помолимося, і щоб Святий Дух взяв контекст зі Слова, щоб дати нам. Ми можемо читати Його, ми, хто здатні читати, можемо читати Його, але тільки Бог може викласти контекст. Текст можна прочитати, бо

Це є Його Слово, але потім, контекст повинен дати Бог. Отож, в Св. Івана, 1-ий розділ, і почнемо з 28-го вірша та читатимемо до 32-го включно.

Це діялося. . . на тім боці Йордану, де христив Іван.

Наступного дня бачить Іван Ісуса, що до нього йде, та й каже: Ось Агнецъ Божий, що забирає гріхи цього світу.

І це є Той, що про Нього я казав: За мною йде Муж, що переді мною був, бо Він був перше, ніж я.

І я не знав Його, та Він. . . та щоб Він був. . . з'явився Ізраїлеві, для того прийшов я, хрестивши водою.

. . . свідчив Іван, кажучи: Бачив я Духа, що сходив, як голуб, з неба та перебував на Ньому.

Я хочу прочитати це ще раз, той останній вірш, 32-ий вірш.

І свідчив Іван, кажучи: Бачив я Духа, що сходив, як голуб, з неба та перебував на Ньому.

20 Тепер нехай Господь додасть Своїх благословінь до Слова. Я хочу, щоб ви постаралися вловити кожне слово, якщо зможемо. Чи добре мене чути там ззаду? Гаразд, чи чуєте ви мене там? Якщо чуєте, підніміть свою руку. Це добре.

21 Отож, цього ранку я хочу говорити до вас у—у приповідці, таким чином, щоб навіть найнецерковніша людина тут була спроможна зрозуміти. Ось, ми приходимо до церкви, щоб покращити себе. Ми приходимо, щоб нам стати кращими людьми, кращими Християнами, кращими громадянами, кращими батьками, кращими матерями, кращими сусідами. Ми приходимо, бо Христос сказав нам, якщо ми прийдемо, чого б ми не попрохали в Його Ім'я, де ми зібрані разом, двоє чи троє, Він буде з нами та дарує це нам. Отож, що могло б бути більшим, кращим для нас сьогодні, аніж знати, що ми знаходимося в церкві, щоб покращити себе, щоб розширити наше розуміння? Хто хотів би сказати: “Це те, задля чого я тут”? Хочу побачити. “Я—я хочу кращого розуміння”. І ми не зможемо—ми не зможемо мати краще розуміння, якщо тільки воно не. . . І якщо ми збираємося мати певне розуміння від Бога, це повинно вийти з Божого Слова, тому що Слово є тим, що Бог дав нам, щоб годувати наші голодні душі. А Святого Духа було послано, щоб взяти Слово Боже та годувати нас Словом. Ви розумієте це? Розумієте, ми. . . Святого Духа було послано від Бога, щоб взяти Слово Боже та дати Його нам відповідно до нашої потреби. Отож, я такий радий, що Бог зробив для нас таке забезпечення. А ви, хіба ні? Він годуватиме нас цим.

22 Ми вівці Його пасовиська. Ми трошки поговоримо по це, про вівці. І ми є трійною істотою Божою, і коли Він зможе мати цілковитий контроль над нам, Він зможе вести нас та провадити нас.

23 Отож, Богові так було вгодно, що коли Він послав Ісуса на землю, що Йому було вгодно представити Його як тварину, і цією

твариною було ягня. Ще при самому початку, в Еденському садку, в прообразах приходу Ісуса, Бог приніс у жертву, тобто, в Нього було ягня як заміне приношення в прообразах приходу Христа. Ось, я завжди дивувався, чому Бог представляв Христа в прообразах як тварину, як звіра. Але ми дізналися, що Ягня, причина, чому Він обрав ягня, ягня — це найлагідніше та найсумирніше з усіх створінь, що є на землі. Нема нічого лагіднішого та сумирнішого за маленьке ягнятко, таке невинне, несамостійне. Воно—воно не гордовите. Воно сумирне, лагідне створіннячко. І коли Бог збирався представити Христа цьому світові, Він представив Його в ягнятті.

²⁴ Ось, та коли Бог, Бог-Отець, Єгова, збирався представити Себе з Неба, Він представився в найлагіднішому, найпокірливішому з усіх птахів, що літають в небі, тобто — в голубі. Нема птаха сумирнішого за голуба. Я досить-таки добре дослідив життя птахів та життя дикої природи, і голуб — це птах, що дуже відрізняється від усіх інших птахів, що літають в небесах. Голуб — він люблячий. Голуб сумирний. І в голуба нема жовчі, це єдиний з сімейства птахів, в якого нема жовчі. Ось чому ти ніколи не побачиш голуба ніде, крім тих місць, де є зерно та насіння. Отож. . .

²⁵ В ковчезі, там був голуб. І голуба представлено в багатьох місцях в Біблії. Він символізує Святого Духа. І також і ягня представлено в багатьох місцях Біблії як Христос, в Об'явленні, до самого Буття, і так є і з голубом.

²⁶ І в Книзі Буття, голуб знаходився в ковчезі, сидів на сідалі разом з—разом з іншими птахами небесними; і одним із них був крук, ворона. Ворона — це один з найнизкіших птахів, що існують, ворона та сойка, я вважаю, це десь найнизкіші птахи, яких можна знайти. Ворона живе дуже довго, і вона живе (як кажуть), часом, двісті чи триста років, що ворона. . . Папуга живе ще довше.

²⁷ Але голуб — це єдина тварина, тобто, єдиний птах, в якого нема жовчі. Отож, ворона може сісти тут та їсти з мертвого трупу. Ти ніколи не побачиш голуба біля того мертвого трупу. Він не перенесе цього. Його сморід для нього, він не зміг би це перенести. Йому від цього стане погано. Вони просто-напросто не можуть витримати того, що псується, гніє. Вони не можуть цього витримати, тож він не зміг би їсти це. Якби він поїв би цього, це моментально вбило б голуба, бо їжа перетравлюється за допомогою жовчі, що поступає у шлунок, де перетравлюється їжа. І якщо жовч не поступає туди, щоб розібратися із цим, тоді це вб'є голуба. Тому ти завжди побачиш голуба біля того місця, де є щось чисте, щось здорове.

²⁸ Отож, з вороною інакше. Ось, просто зверніть увагу на ворону як на прообраз лицеміра. Ворона може сісти там на—на мертвий труп і наїстися досхочу, і одразу ж полетить на поле і їстиме й пшеницю. Але голуб не може поїсти пшениці, а потім полетіти на мертвий труп.

29 І ось, лицемір, людина може бути лицеміром і їсти і духовне, і добре й погане. Але справжній народжений згори Християнин не може терпіти того, що неправильно, і зможе їсти тільки від доброго. Візьміть це до уваги! Коли ти бачиш приятеля, що може піти на танці, піде й вип'є, іде й живе в гріху, вертається до церкви і, можливо, вигукує так само, як і святий, хто це? Він живиться падлом, він може їсти й гниле, й добре. Але справжній Християнин не зможе більше терпіти оте все, бо він перейшов від смерті до Життя. І негайно ж, це так засуджує його, самі думки про це, що це засуджує його так, що він відвертається та йде геть. О-о, оце так образ!

30 Отож, ягня — це дуже сумирне малюток. Воно не, воно не може допомогти собі. Воно не є впевнене у своїх силах, бо воно не може допомогти собі. Тут нещодавно я проходив через одне пасовище, коли я патрулював, і я знайшов маленьке ягнятко, а всі інші кудись побігли від нього, і він увесь заплутався у колючому дроті. І він, бідолашний, лежав там, стікаючи кров'ю та жалібно бекаючи. І я проходив мимо і побачив, що далеко, десь за півмилю, була вся отара овець. І ось, він би там лежав, і ворони дуже скоро виклювали б йому очі, якби ми не визволили його. Але я розмотав цього малого, взяв його на руки. Він не пручався. Він лежав дуже тихо. Я взяв його на руки. Мабуть, людські руки взагалі в перший—в перший раз торкалися його, але він вів себе спокійно. Він бажав, щоб його вели. Він бажав, щоб йому допомогли. Я сподіваюся, ви зрозумієте це. В нього не було бажання намагатися спротивлятися, чи брикатися, чи кусатися. Ягнята не брикаються, вони не кусаються; вони просто упокорюються. І цей малий, я відніс його туди та відпустив його до всіх інших овець. За декілька хвилин його мамуся знайшла його — який щасливий він був! Ось, як типово це є для Агнця Божого!

31 Знаєте, коли ріжуть овець, ви знаєте, хто веде овець на те місце, де їх будуть різати — цап. Але цап підведе овець до самого входу на різницю, і, тоді, якраз в той момент, коли вівці починають підніматися тим проходом, тоді він вистрибує звідти. Та, о-о, кажуть, коли збираються різати цапа, тоді він хвицяється як скажений. Розумієте?

32 І отак-от робить диявол. Він постарается завести Божих дітей просто до найнижкішого, та коли приходить час йому помирати, тоді він дійсно хвицяється немов скажений. Ось як чинить це диявол. І отак-от буває часом, якась мальована краля чи який-небудь безсоромник, з пачкою цигарок та з пляшкою горілки, зводить дівчинку, ягнятко, з якимось жеребцем, зводить до неправильного. “О-о, все гаразд. В усій цій святенницькій церковщині нічого такого нема”. Але нехай-но одного разу смерть вразить того хлопчину, почувеш, як він заверещить, заволає на всю округу. І ось отак-от чинить це диявол.

33 Але ягнятко — воно настільки сумирне, що його можна вести. І ось чому Бог представив Христа як Агнця, а Себе Самого як Голуба.

І того дня, коли Іван охрестив Ісуса в річці Йордан, одна з найважливіших подій, що коли-небудь мали місце, сталася просто там. Зауважте, як прекрасно! Агнець — найлагідніше з усіх земних створінь, і Голуб — найлагідніше з усіх птахів Небесних. Ось, це єдине, як вони могли б поєднатися. Це єдине, як Голуб зійшов би на Агнця. Ось, коли Голуб зійшов, Іван побачив Ісуса, і він сказав: “Ось Агнець Божий, що забирає гріхи цього світу”. І Іван сказав: “Я свідчу, що бачив, як Дух Божий, неначе Голуб, сховався та перебував на ньому”. Аллілуя! Ось так от, Голуб та Агнець поєдналися. Ось коли Бог та Людина стали одним. Ось коли Небо й земля обнялися. Аллілуя! Ось коли Бог став тілом, приніс це, це коли Бог зійшов з подоби Духа, та зробився Людиною, та перебував поміж нами. Ось коли вся Вічність обнялася. Ось коли людська раса Адамового народу, що впала, та Єгова Бог та кожен ангел зійшлися разом, коли Бог та людина зробилися одним, того великого пам’ятного дня, коли Іван охрестив Ісуса.

Ось, що якби то був вовк? Солодке воркотіння Голуба ніколи не спромоглося б бути поруч з вовком.

³⁴ Що може бути чудовнішим, аніж пізно ввечері почути, як горлиці сидять там та поворкують якийсь час? Після того, як я втратив свою дружину та дитя... Краще б ніхто не знав, що я робив. Я сідав у своє старе авто, я виїжджав сюди через дорогу, приїжджав сюди на кладовище Уолнат-Рідж, сідав там під деревом та дивився на могилу. Я просто не міг їх відпустити. Здавалося, я більше не витримаю цього. Я думав, моє дитя, лежало там, восьмимісячне. Як вона, бувало, тягнулася до мене своїми рученятами, а я дув у різок чи говорив щось до неї, а вона — “гу-гу”, — тягнулася рученятами. І я сідав під деревом, особливо коли вже настав вечір. І прилітала горлиця, сідала в кушак, вона починала воркувати. О-о! Я одного разу подумав, чи не була то безсмертна душа моєї дитини, приходила, щоб спробувати проговорити до мене. Нічого приємнішого за оте воркотіння голуба. Який він люблячий! Він приносить звістки. Як він старається зробити так, щоб був мир! Піднімаєшся рано-вранці, ідеш туди до хашів, недалеко від того місця, де я живу, як це мирно — послухати! Сидять на здоровенному, височезному дереві, оті горлиці воркують одна до одної.

³⁵ Якось одного дня, там у Брата Кокса, у голубиці з’явилося двоє пташенят. І вони сиділи просто на самому даху будинку, щоб кішки не змогли їх дістати. І мати-голубиця годувала їх. Потім вона підлітала й торкалася їх, а вони вставали там на дереві, і вони сиділи там, шийками одне до одного, і воркували, з такою любов’ю, увесь день, двоє маленьких, ніжних голубенят.

³⁶ І я думав про те, як Бог, (голуб — це такий люблячий птах) і Голуб, Бог хотів перебувати в любові зі Своїми людськими істамими. Бог хоче, щоб Його любили. Бог хоче любити тебе. “Так бо полюбив Бог світ, Він віддав Свого Сина однокрошеного, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, але мав вічне Життя”.

Благословен Господь! В такому разі Бог, що хотів перебувати в любові, в Нього було до деяких. . . зробити щось привабливе. Він повинен був зробити щось ніжне, подібне Йому Самому. Він повинен був зробити щось таке, що можна було б любити. Він повинен був зробити щось за Своєю Власною Натурою.

37 Ти не зміг би любити нічого, що не є за твоєю натурою. Люблячий має поєднатися з любов'ю. Чоловік та жінка повинні любити один одного, якщо їм тримати належний рівень. Родина повинна любити один одного, якщо їм тримати належний рівень. Щось необхідно любити! Ти шукаєш усюди, щоб знайти дівчину, що стала б тобі за дружину, яку ти любитьимеш. Вона шукає, щоб знайти чоловіка, якого вона могла б любити.

38 Бог шукає, намагаючися знайти душу, яку Він може любити. Тому Він представив Себе на землі як ніжного Голуба та як ніжного Агнця. Якби той Агнець хоча б на хвилину прийняв натуру рикаючого вовка, той Голуб одразу відлетів би, він полетів би геть.

39 Але ягня, в нього нема ніяких високих думок про себе. Ягня — воно таке, коли воно загубилося — воно безнадійно загубилося. Вівця не може знайти дорогу назад. Ось чому цап веде її на смерть. Вона не може знайти дорогу, вівця, що загубилася. Ось чому Бог уподібнив нас вівцям. Коли ми загубилися — ми загубилися. Ми ніяк не зможемо знайтися. І є один тільки спосіб, як це зробити — це підкоритися Пастирю отари, і Він проведе.

40 Отож, коли я помічаю цього Агнця та вівцю разом. . . Агнця та Голуба, точніше, разом, вони стали одно. Тоді дивіться, як Голуб вів Агнця, Сина Божого. Яким сумирним Він був, знаючи, що Він іде на забиття. Яким сумирним Він був, щоб завжди не намагатися робити Самому, не намагатися бути самостійним. Він сказав: “Я не чиню нічого, поки Батько перш не виявить Мені, і Батько перебуває в Мені”.

41 Отож, іще одне, чим є ягня — ягня бажає відмовитися від своїх прав. Отож, Бог хоче, щоб ми були ягнятами, але так часто ми не хочемо відмовитися від своїх прав, втратити свої права. Так багато хто з вас каже: “Ну, в мене є права, Брате Брангаме”. Це правда, та чи бажаєш ти втратити свої права? Чи бажаєш ти віддати свої права, щоб Бог міг вести тебе? Ось в чому справа з нашими церквами сьогодні, в переважній більшості, що сумирність Агнця Божого. . . Нам належить бути агнцями, ми стали ким завгодно, тільки не агнцями. І ось чому, як тільки ми займаємо таку позицію, Голуб Святого Духа відлітає геть та залишає.

42 Якби Агнець Божий видав перший рик, подібно вовку, чи зробив що-небудь таке, що суперечить тому, що дозволено сумирним Голубом — Голуб полетів би геть. За хвилину Він залишив би.

43 І ось чому сьогодні ми дивуємося: “В чому справа з П’ятидесятницькою церквою?” Це тому що ми перейняли іншу натуру. Ми перейняли натуру, що — “Ми хочемо своїх прав. Ми будемо робити те, що, як нам відомо, ми маємо право робити”. І ми стали гордовитими. Ми стали ворожими. Ми стали байдужими. Ми дозволили увійти важкому характерові. Ми дозволили увійти егоїзму.

44 Ягня, коли приходить час. . . Воно є власником своєї вовни, це його право. Воно володіє своєю вовною, але ягня беруть та закидають його на колоди та зв’язують йому ноги. Воно ніколи не брикається, не сперечається. Ти одразу ж забереш в нього його права, бо воно ягня. Воно не може чинити нічого іншого, бо це його натура. Але перейди-но хоч раз дорогу Християнинові, побачиш, чи він ягня, чи цап. Ти побачиш, хто він, стань йому поперек дороги одного разу. І це є причина, чому сьогодні наші церкви знаходяться в тому стані, в якому вони знаходяться.

45 Ми називаємося Божими ягнятами. Жінки та чоловіки, всі разом, почали поводитися як завгодно, але не як Божі ягнята. Поглянь, як вони ходять вулицями, з короткими, обстриженими косами, волосся геть усе завите. А декілька років тому, ти назви. . . ти, вони. . . навіть і за гроші ти не змусив би їх зробити таке. А потім ти дивуєшся, чому церква знаходиться в такому стані, в якому вона знаходиться. Це тому що ви взяли цапину чи вовчу натуру, замість того, щоб зберегти покірливу ніжність. І ти кажеш: “Це моя привілеія, Брате Брангаме”. Я знаю, що це твоя привілеія. “Перукарі стригуть коси. І поки перукар стригтиме коси, хіба в мене нема права?” Це так, це твоя американська привілеія. Але чи бажаєш ти відмовитися від неї, щоб бути агнцем? Чи бажаєш ти підкоритися?

46 А ви, жінки, зовсім недавно, ви ходили вулицею. . . Смішно бачити, як жінки вдягаються сьогодні. І я не кажу про пресвітеріан чи методистів, я кажу про вас, жінки святості. Йдете вулицею, і це. . .

47 В мене в машині спереду висів невеличкий хрестик, і хтось сказав мені, сказав: “Біллі, а ти знаєш, що це католицька емблема?”

48 Я сказав: “Коли це католики отримали право на хрест?” Ніколи! Це не є емблемою католицької церкви; це емблема Християнської віри. Католицька віра — це якийсь мертвий святий, Марія чи—чи якась мертва людина, якій вони вклоняються. Ми не вклоняємося мертвим. Ми не вклоняємося Святій Цецилії та всім тим іншим святим. Це католицизм, котрий є високою формою спиритизма. Але хрест представляє Того, Хто помер та воскрес знову.

49 І я сказав: “Я тримаю його там, коли дивлюся на вулицю. Двадцять п’ять років тому, чи то тридцять, коли я був майже сліпий, я пообіцяв Богові, якщо Він уздоровить мої очі, я

дивитимуся на правильне”. І я сказав: “Куди не поглянь, така безбожність, жінки напіводягнені, і роздягнені жінки вилежуються на подвір'ях та повсюди. Я дивлюся на хрест, замість того, щоб дивитися туди, і пам'ятаю про те, що Христос зробив для мене, і відвертаю свою голову до правильного. . . а це від диявола”. Аллілуя!

⁵⁰ І там, люди, не говоріть, що це “пресвітеріани, католики” — це п'ятидесятники! Амінь. Ти скажеш: “В мене є право на це, Брате Брангаме”. Це так, але якби ти був агнцем, ти втратив би свої права. А коли ти починаєш отак поводитися, Святий Дух, ніжний Голуб одразу ж злітає. Він не стане з тобою безчеститися. Ні, ні, ні. Навіть і не думай, що ти отак поводитимешся і втримаєш Духа Святого. Ти не зможеш! Біблія так сказала. Ти повинен втратити свої. . . Ну, скажеш: “Всі інші жінки роблять це”.

⁵¹ А ти, чоловіче, ти, нещасний, слабкий, безхребетний, зманіжений боягузе, ти, що дозволяєш своїй жінці чинити таке, це виявляє, з якого тіста тебе зроблено. Ось чому ти не маєш Духа Святого, як ти сповідуєш, що маєш, інакше тобі б вистачило Чогось, щоб змусити її поводитися як леді, доти, доки вона живе з тобою, в усякому разі. Амінь. Це звучить старомодно, це ріже. Але це те, чого церква потребує сьогодні — це по-старомодному, Духом Святим випрати, та розвісити, та просушити, та випрасувати — Святим Духом. Точно!

⁵² В якому стані опинився цей світ! Як вони виходять на вулицю та безглуздо поведуться! Як ви прилипаєте до телевізорів у середу ввечері і не йдете до церкви! Як ви. . . О-о, але, в країні не залишилося дитини. . . знає все про те, хто такий Давид Крокет. І ці брудні побрехеньки, коли кажуть, що він у трирічному віці вбив ведмеда, ви знаєте, що це брехня, але ви дозволяєте, щоб вашим дітям забивали голову цими дурницями. І не набереться й одного відсотка з сотні, тих, що знають хоч щось про Ісуса Христа. Це тому що цей світ так занечистився! Цей народ, такий потішний і настільки далекий від Бога, відкинув Духа Святого.

⁵³ О-о, ти скажеш: “Я ходжу до церкви та вигукую”. Можливо, це так. Але, поки той сумирний Агнець Божий не оселиться у твоєму серці та не змусить тебе вичистити твоє життя та поводитися як інша людина, це тобі нічого не дасть, підроблюватися під Християнство. Ти повинен мати Його. Амінь.

⁵⁴ Тут ось нещодавно я ходив до одної оселі, провідати хворого, і жінка лежала, сидів там. І заходить малий Освальд, кашкет набік, сказав: “Мамо, обід вже готовий?”

⁵⁵ Вона сказала: “Любий, в нас не було часу, — сказала, — цього ранку, зготувати щось на обід”. Сказала: “Я зроблю тобі бутерброда, — сказала, — там є помаранчі”.

⁵⁶ Він пройшов, взяв одну помаранчу, подивився на неї, надкусив її, запустив нею в стіну з усієї сили, сок потік, сказав: “Якщо це все, що у вас тут є, тоді я пішов”, — ось так.

57 Я подумав: “О Боже, став би він моїм хвилин на п’ять!” Атож, я злупив би з нього шкіру, він надовго б запам’ятав, як його відшмагали! Але вони лежали там, жалюгідні як діти. Що йому потрібно — це добре, по-старомодному відшмагати його як слід. Це те, що нам потрібно — знову старомодні доми та старомодні проповідники, які стоять за катедрою та проповідуватимуть Правду та покладуть Її туди, де Їй належить бути. Амінь. Це правда. Ох, подумати тільки!

58 Крихітка Мері тупнула ніжкою, та задерла вгору свого носика, та надула ті рожеві губки (у помаді “Макс Фактор”), та підняла голівку, та вийшла з дому. Яка ганьба! Які неслухняні діти! Біблія сказала, що вони будуть такими. Писання сказало, що вони будуть такими. Як вони поводитимуться, як вони чинитимуть, і те, що відбуватиметься в цьому світі сьогодні, це тому що вони засмутили Святого Духа.

59 Декілька років тому. Я зараз їду, за декілька днів, на святкування першого злиття Духа Святого в Америці, цього року буде п’ятдесят років, на зібранні на Азуза Стріт, п’ятидесятницьке зібрання в Лос-Анжелесі, де в них було перше злиття Святого Духа, коли люди зібралися. Коли Христос зійшов поміж тих людей, вони були такими ніжними, такими мирними. Вони жили благочестивим життям. Вони жили жертвним життям. В них було бажання віддати. В них було бажання, щоб Дух Святий вів їх. Їм було все одно, що казали люди, що вони були “старомодними”, чи казали, що вони “божевільні”, чи що заведено, вони бажали, щоб Дух Святий вів їх.

60 Але, сьогодні, ох, який жах, з пудрою та косметичкою, і в шортах і на вулиці, о-о, це ганьба! І називають себе — “з Духом Святим”. О-о, ти скажеш: “Але ж я говорю мовами”. Так, і диявол говорить теж. “О-о, я вигукував”. І диявол теж вигукує. Диявол може підробитися під все, що є в Бога, за винятком любові, і він не може підробитися під любов. Так.

61 І тоді, перше, що ти помічаєш, коли ти починаєш робити оте все, ви опустили бар’єри, ви почали йти на компроміс, тоді в церкві починають з’являтися невеличкі клани, кліки поміж них, і оцей сказав: “А ти знаєш, а пастор *такий-то*, — чи, — диякон *такий-то*”. І, перше, що ти помічаєш, ти прислухався до цього! І ось чому в нас було стільки проблем — це тому що ви почали слухати диявола та дійшли до ричання, замість того, щоб слухати ніжного Голуба, Святого Духа, Голуба Божого, що вів тебе та провадив тебе, любив тебе та благословляв тебе.

62 Як тільки в тебе вперше починається один з тих нападів важкого характеру, Голуб одразу ж відлітає. Це так. Він не може витримати цього. В нього інша натура. О-о, Він зовсім не може витримати цього. І ти починаєш обговорювати свого сусіда, Він не може цього витримати, в нього це просто так не пройде. Він одразу ж відлітає та йде собі. Він просто не може цього терпіти

ані хвилини більше. Голуб — він ніжний. Голуб лагідний, і Голуб, і— Він не може сісти ні на що, якщо тільки це не така сама натура.

63 Отож, Бог може дати тобі іншу натуру, чоловіче чи жінко, Він може дати тобі іншу натуру. І ви скажете: “Ну, Брате Брангаме, що ми можемо зробити із цим?” Просто знову стань ягням. Тільки дві тварини можуть бути в спільності — це голуб та ягня. Голуб ніколи ні до кого не прилетить, тільки до ягняти. А якщо ти став цапом, тоді отряхни з себе той бридкий цапиний дух. Це так. Якщо ти став чимось іншим, віджени це від себе геть, якщо ти починаєш ставати пліткарем.

64 Тут ось одного разу, я проповідував, старався як міг, проповідував в одному місті, і там були тисячі людей. Я зробив поклик до вівтаря. Я думав, що я охопив усе царство гріха, я охопив усе, про що тільки міг згадати. Того вечора, після того, як зібрання закінчилося, підійшла одна дуже манірна жіночка, вона сказала: “Ну, Брате Брангаме, я вельми рада, що ви сьогодні не зачепили мене”.

Я подумав: “Це, мабуть, справжня Християнка”.

Сказала: “Ви не зачепили мене сьогодні”.

65 Я сказав: “Що ж, я дуже радий чути це, мадам, ви, мабуть, недалеко від Царства Божого”. І вона подріботіла геть.

66 Якась леді старшого віку стояла там. Я сказав: “Скажіть, ви знаєте ту жіночку?”

“Так”.

Я сказав: “Вона, мабуть, справжня Християнка”.

67 Сказала: “Брате Брангаме, ви сьогодні не торкнулися однієї речі, а саме — пліток. Вона найперша пліткарка в окрузі”. Отак от, ось воно, розумієте.

68 Та коли ти підходиш до однієї з тих речей, не має значення, чи торкався проповідник цього за катедрою чи ні, коли ти бачиш оті плотські справи цього світу, поки ти не станеш нетерпимий до них, ти далекий від Бога, і Святий Дух не підійде. Ось чому зібрання не такі, якими вони були раніше. Ось чому цього ранку в скинії не течуть сльози покаяння. Ось чому великі наметові зібрання не проводяться по всій країні — бо ми засмутили Голуба Божого. Це так. Він не залишиться з нами, поки ми настільки байдужі, поки ми зводимо наклепи — “Ми хочемо по-своєму!”

69 Ось, я хочу, щоб ви взяли до уваги, той Агнець був мовчазним Агнцем. Біблія сказала: “Він не відкривав Свої вуста. Як овечка перед своїми стрижами, Він мовчав”. Він не відкривав Свої вуста. Він не був тим, хто хоче свого права. Ні, панове, Він бажав втратити Своє право. Він був мовчазним Агнцем.

70 Але, сьогодні, о-о, подумати тільки, як нам хочеться своїх розбіжностей! О-о, подумати тільки! “Кажу тобі, нехай-но тільки

хтось скаже мені що-небудь, я піду і знайду його, хлопче, я розірву його. Я вискажу цій старій лицемірці, коли я побачу її! Підожди-но, шойно я її побачу! Благословен Бог, аллілуя! Угу!” Голуб просто злітає та віддаляється. Це так. Святого Духа більше нема з тобою, поки ти отак почуваєшся. Просто занотуй це собі в книзі, Він ніколи не стане робити цього. Святий Дух просто не залишиться там, де знаходиться отакий-от дух. Це має бути дух агня, сумирний дух, інакше Він просто не залишиться з ним, ось і все; якщо це не є сумирний, лагідний, якого веде Святий Дух. А якщо щось станеться, Він навіть і не помічає, просто йде далі. Розумієте? І в ту саму хвилину, коли він звертає вбік, розумієте, в ту саму. . .коли ти повернув вбік.

71 Ви знаєте, перший гріх почався з людини, яка повернула вбік на одну лише хвилинку. Чи знали ви це? Біблія так сказала. Єва повернула вбік лише на хвилинку, щоб послухати, що мав сказати сатана, і він намалював їй картинку так красиво, що вона справді подумала, що то і була Правда. І вона прислухалася до нього.

72 І єдине, чого хоче диявол, щоб ти зробив — це просто повернути вбік всього на декілька хвилин. Він може намалювати картинку, скажімо: “Ось, поглянь-но сюди. Знаєш, брате, знаєш, сестро, якби вони були правильними людьми, вони не робили б цього. Якщо ж вони зробили *оце* просто тут, ти розумієш”. Він може зробити це настільки істинним, що для тебе це стане істинною правдою. Правильно! Але пам’ятай — це диявол!

73 Мені все одно, які вони безчесні, як далеко вони зступилися в гріху, твоє діло — обняти їх та підняти їх любов’ю Божою. Де ти був, коли Голуб Божий підняв тебе з нечистого багна? Це твоє діло, мій друже. Цей світ так прагне хоч трошки любові. Це. . .

74 Я хочу, щоб ви звернули увагу на цю тварину, теж, на цю маленьку тварину, це був мовчазний агнець, бо він не. . .коли Його кривдили, Він не відповідав кривою. Він не лаявся і не фіглював, не сварився і не сердився і так далі, Він не робив цього. Коли хтось. . .Коли Його кривдили, Він не відповідав кривою. Він не відкривав Своїх уст.

75 Але нехай-но хто-небудь зробить щось мені чи тобі, о-о, який жах, ми вибухаємо неначе жаба, що проковтнула шріт, надимаємося немов—немов старий гусак. “Кажу тобі зараз же, він знову наступив мені на мозоль, я ніколи більше не вернуся до тієї церковці знов. Ні, добродію! Благословен Бог! Аллілуя! Назаряни приймуть мене, пілігрими святості, вони заберуть мене. Аллілуя. Мені більше не потрібно буде ходити сюди”. Гаразд, Голуб злітає.

76 “Знаєш що? Якщо той старий лицемір ходить до тієї церкви, я більше ніколи не піду знову. Благословен Бог, я більше ніколи цього не зроблю!” Коли оце знаходить на тебе, той старий рикаючий вовк — Голуб злітає. Правильно. Тоді Дух Святий зник.

77 Тоді ви дивуєтесь, що з вами таке. Ви дивуєтесь, що таке з церквою. Ти дивуєшся, що таке з тобою. Чому в тебе нема перемоги, як бувало раніш? Ти перемінив свою натуру. Ти став цапом замість ягняти. Ти став чимось іншим крім ягняти.

78 Ти маєш одержати той по-справжньому лагідний Дух — “Нехай Дух Святий веде мене куди завгодно. Боже, я люблю кожного грішника, не має значення, де вони є”. Коли в людському серці доходить до такого-от, тоді ти побачиш, як дещо станеться, у твоїй душі.

79 Ти скажеш: “Ну, Брате Брангаме, чи є якесь вирішення на це?” Так, просто стань ягням, ось і все. Ти скажеш: “Невже, Брате Брангаме!”

80 Якось одного вечора я зустрів одну молоду леді, у Шрівпорті. Біллі та я пішли в якийсь заклад, щоб купити бутербродів, після того, як служіння закінчилося. Заходить туди прекрасна молода жінка, мабуть, юна дівчина, або, може двадцять чи щось таке, хороше вдягнена. Вона присіла. Я помітив, як вона дивилася через все приміщення. Я просто їв далі. За декілька хвилин заходить жінка. Вона сказала: “Добридень, як справи?” Заговорила з нею. А я знав, що та жінка, то була Сестра Девіс звідти. І вона і ще одна леді зі Скинії Життя, я добре їх знав, вона підійшла та заговорила зі мною, почалася розмова. Тоді молода леді, що сиділа навпроти, вона сказала: “Брате Брангаме, сьогодні було хороше Послання”.

81 Я сказав: “Доброго дня, сестро, як справи?” Я сказав: “Дякую вам, дуже”. І я сказав: “Ви член Скинії Життя?”

82 Вона сказала: “Так”. Вона сказала: “Знаєте, Брате Брангаме, я могла б співати в хорі, але вони там зробили певні обмеження”. Вона сказала: “Я, о-о, стільки років навчалася вокалу, та все інше”. Сказала: “Я співала соло та я співала певні речі”. Сказала: “Але, я—я не змогла співати, бо в них—в них є одне обмеження, що ‘жінка, яка фарбується, не може співати—співати в хорі’”.

Я сказав: “Ну що ж, хвала Богові за Скинію Життя!”

83 Вона сказала: “Ну, я вам скажу, Брате Брангаме, — вона сказала, — я Християнка”.

84 Я сказав: “Тоді, сестро, ідіть додому та вимийте обличчя, чи що там треба зробити”. Сказав: “Ви що, хочете мені сказати, що дозволите, щоб отака дрібниця, щоб трошки отого лежало у вас на обличчі. . .”

85 І я можу вам довести, що це прийшло від диявола. Я можу вам довести, що ніщо в. . . Це почалося в ідолопоклонників. І поки ти носиш це — це знак ідолопоклонника. Ось, я тільки-но повернувся з Африки, і я був у джунглях у готентотів і якраз точно дізнався, звідки сережки, звідки прийшло оце все, і все це, велика кількість дорожочністей, що у вас на шиї та у вухах та на всьому, звідки це прийшло. Це ідолопоклонники. А Біблія не хоче, щоб Християнин був ідолопоклонником. І ви не хочете. . . Я не кажу,

що ви ідолопоклонники з тієї причини, що ви використовуєте це, але ви робите себе схожими на ідолопоклонників. Це тому що ваш пастор не розповів вам Правду. Біблія сказала так.

⁸⁶ І тепер ви кажете: “Брате Брангаме, я думаю, якщо в мене коротке волосся, я виглядатиму шикарно, та все тому подібне”. Це так, але якщо в тебе будуть довгі коси, в тебе буде ще більш шикарний вигляд. Підбереш коси з ший, вкладеш їх і зробиш все як слід.

⁸⁷ Ось, ви знаєте, що сказала Біблія? Що в чоловіка є право відіслати свою дружину та розлучитися з нею, якщо вона стриже свої коси. Якщо вона стриже свої коси, це виявляє, що вона живе невірною йому. Біблія сказала так, Перше до Коринтян 12, розберіться, чи не є Це правильним. Вона, що. . . Жінка, що стриже коси, безчестить свою голову, тобто, свого чоловіка. А якщо вона безчесна, з нею потрібно розвестися та відіслати геть. Це так. Але, бачите, пастор ніколи не розповідає вам оце все. І це і є причиною, чому ви чините так, як ви чините. І—і чоловік, Біблія сказала. . .

⁸⁸ Тут ось нещодавно хтось написав до мене та сказав: “Брате Брангаме, це—ці блузки, що їх купують жінки, — сказала, — ох, це таке. . .навіть чи можна знайти ще якісь блузки, і для нас, Християнок, було б все гаразд — носити оці ‘дакрони’, ‘нейлони’ та що там іще подібне цьому?”

⁸⁹ Я сказав: “Слухайте—но сестро, тут є одна річ. Одне є правдивим. Ви можете зробити ось що: якщо ви не можете купити блузку, швейні машинки продаються — ви можете пошити блузку”. Я сказав: “Це так. Пошити її так, щоб виглядало якраз. . .” Я вірю. . .Знаєте, те, що в тебе в серці — воно проявиться. Те, як ти чиниш та як ти поводишся — це виявляє, що в тобі.

⁹⁰ Ось причина, чому тут все це ричання, та сварки, та наклепи, та—та огризання, та фіглярвання по церкві, це те, що розламає церкву. Це виявляє, що диявол забрався до вас, і це виявляє, що Дух Святий залишив вас. Ось, я знаю, що це випікає смолу з декого з вас, але це слід зробити. Слід! Ось для чого це сказано; не щоб показатися розумним, не щоб порисуватися; але щоб сказати вам, в чому проблема, бо одного дня я повинен буду встати та дати відповідь за вас. І сама ж причина того, як ти чиниш, та того, як ти поводишся — це ж і виявить, чим ти є. Якщо в тебе просто є важкий характер, що трошки виходить з-під контролю, і виходиш туди та безглуздо поводишся, чи критикуєш, чи вульгарність та все тому подібне, це виявляє, звідки це приходить.

⁹¹ Отож, потрібно зробити лише одне — викинь це звідти, і Голуб повернеться до твого серця. Коли голуб вилетів з ковчегу, його випустили. Та він повернувся та стукав у двері, поки Ной не впустив його. Дух Святий тут. Дух Святий хоче увійти. Ось чому сьогодні, що Святий Дух, Він не відійшов від тебе навіки. Він просто сидить десь там на гілках дерев, готовий залетіти назад, та

увійти до тебе, та дати тобі любов, та мир, та радість, подібно як ти мав раніш. Авжеж, це так із Ним. Він готовий це зробити. Він хоче це зробити. Він прагне це зробити. Але ти не дозволяєш Йому зробити це!

⁹² Ось, я не говорю до вас, хто тут вперше. Я не знаю, що ваш пастор. . . Я говорю до Скинії Брангама. Я не говорю до вас, люди з інших церков. Я говорю до Скинії Брангама. Ось у чому справа тут.

⁹³ Ось що примушує Голуба злітати. Нехай-но тільки хтось почне що-небудь по церкві, і, одразу ж: “О-о, це справді так? О-о, вчинив? Я тебе правильно зрозумів?” В ту ж саму хвилину Дух Святий відходить, відлітає. Він просто не може терпіти такого духа. Допоки та натура ягняти залишає тебе, тоді Духа Святого нема. Це так. І ось у чому справа сьогодні. Ось чому люди знаходяться в тому стані, в якому вони знаходяться — бо вони дозволили неправильному духові увійти до їхнього серця, до їхнього життя. Отож, ось чому в нас. . .

⁹⁴ Біблія сказала, що з цієї причини серед нас так багато хворих та страждених — через такі речі. Ми маємо бути ніжними. Ми маємо бути мирними. Ми маємо бути ягням, щоб Голуб міг перебувати з нами.

⁹⁵ Отож, пам’ятайте, Голуб прилетить. Він сказав: “О-о, Брате Брангаме, не кажи мені, що я ніколи не приймав Духа Святого. Аллілуя! Отам, того вечора там одного вечора, о-о, коли Він прийшов, я міг просто ходити. . .” Авжеж, то був Він! “О-о, мені було так хороше, в мене було таке відчуття, немовби я можу зняти з дерева кожну пташку, та обняти її, та поцілувати її. Мій найзапекліший ворог, що коли-небудь вчинив мені що-небудь, я відчував, що я можу покласти свої руки їм на плечі та обняти їх. О-о, Брате Брангаме, яке в мене було відчуття!” Авжеж, то був Дух Святий.

⁹⁶ Але, розумієте, причина, чому Він не зміг залишитися. Ти був ягням тоді; та коли ти перетворився на вовка, Йому довелося злетіти. З—з—з Голубом все гаразд; вся справа в тобі, і. . . ти дозволив тому духові прийти до тебе. “Невже я дозволив йому, Брате Брангаме?” Так, коли ти став прислухатися до тих пліток, коли ти послухав ту брехню, коли ти став говорити: “Ну що ж, я маю право!”

⁹⁷ В тебе нема ніяких прав! Тебе було куплено певною ціною, то була ціна дорогоцінної Крові Сина Божого. В тебе нема ніяких законних прав. Аллілуя! Єдине твоє право — це прийти до Джерела, наповненого Кров’ю, що тече з Сосудів Еммануїла, коли грішники занурюються в той потік, змиваються геть всі їхні провини. Так, панове. Це єдине твоє право — повна капітуляція твого свавільства перед Богом, і тоді, відтоді Бог здійснює провідництво. Ось що спричинює те, що зібрання. . . Ось що спричинює так багато дивних речей. Святий Дух піде до певного

місця, Святий Дух сказав: “Це неправильно. Зупиніть зібрання, переїжджайте туди”. Я зупиню його теж, брате, поїду далі. Це так, бо ти маєш бути ведений Духом Божим. І єдине, як бути веденим Духом Божим — це зберігати сумирність, не старатися знати все.

⁹⁸ О-о, ти думаєш: “Я знаю все”. Так, ти так натрудив свій мозок, що він сам вже не працює. Ти знаєш всі книги і всі відповіді, і всю грецьку і всю єврейську, і Голубові ніде й присісти. Це так. Але ти знаєш все це, тоді Голуб не може вести, бо ти надто багато знаєш.

⁹⁹ Ягня не претендує ні на які знання. Йому потрібно, щоб його вів хтось інший. Слава! Отак от. Не знаю нічого! Амінь. Єдине, що я знаю — це те, що Христос Ісус помер, щоб спасти мене.

¹⁰⁰ Там он по Каліфорнії їхав один хлопчина, в нього спереду був напис, написано: “Я безумний заради Христа”, — а ззаду написано: “А ти чий безумець?” Це так. Стань безумцем, для цього світу, щоб ти міг бути ведений Духом Святим, бо сини та доньки Божі ведені Духом Святим. Римлянам 8:1 сказано: “Тож нема тепер жодного осуду тим, хто в Христі Ісусі, що ходять не за тілом, а за Духом”, — ходять не за вовком, а за Голубом. Амінь.

¹⁰¹ Док співав одну пісню: “Кожен день нам з любов’ю йти, з Твоїм Голубом шлях той пройти; щоб нам з піснею йти, твердо шлях той пройти, кожен день нам з любов’ю йти”. Що за мирний день то буде для Скинії Брангама чи для якоїсь іншої церкви чи якоїсь окремої особи, коли вони втратять свої права, щоб стати ягням.

“В чому ж справа, Брате Брангаме?”

¹⁰² Верніться до Агнця, верніться до того, щоб бути сумирними, верніться до того, щоб нічого не знати, верніться до того, щоб віддатися Христові. Не намагайтеся, не намагайтеся нічого знати. Просто ходіть лагідно, тихо, покірливо, ніжно, і Голуб вестиме вас. Та як тільки ви бачите... починаєте прислухатися до тих пліток, як тільки у вас починаються проблеми з вашим норовом, як тільки ви починаєте думати, що у вас є право робити *це* та робити *те* — Голуб просто відлітає та йде геть. Тоді в тебе більше нема Його. Ось, він цього ранку знаходиться не дуже-то далеко від вас, церкво. Він сидить просто там на гілці миру, чекаючи на те, щоб твоя сутність перемінилася. Амінь.

¹⁰³ Що тобі потрібно сьогодні — це віддати всі свої права, дозволити Богові покласти тебе та зголити з тебе всі твої права. Амінь. Можете собі уявити, як ягнятко, вся—вся вовна висить на ньому? Це його права. Так. [Брат Брангам імітує хекання ягняти—Ред.] Йому жарко, і тоді просто кладуть на стіл для стрижи. Вони знають, що для нього краще. Заберіть від нього всі його права та обстрижіть його повністю, як хороше та легко він побіжить. Ох, ох, він шасливий, вистрибує та насолоджується. Так, панове. Якщо ти втратиш свої права, ось що ти одержиш. Але

ти маєш втратити свої права та дозволити Слову Божому зголити з тебе увесь цей світ, відняти геть усі звички цього світу, і ти станеш новим створінням у Христі.

¹⁰⁴ Тут ось нещодавно, там у Африці, я розмовляв з—з одним немолодим святим. Він сказав: “Брате Брангаме, я знаю, що ви вірите у надприродне”.

Я сказав: “Звичайно ж, брате”.

¹⁰⁵ Він сказав: “Роки тому я думав, що я щось із себе уявляю”. Сказав: “Я думав, що я дійсно був Християнином”. І він сказав: “В той час у нашій церкві... Мені потрібно було підніматися пагорбом, де я зупиняв своє авто”. І сказав: “Мені потрібно було підніматися пагорбом десь приблизно, о-о, триста чи чотириста ярдів, та обходити куші та все інше, іти вгору”. І сказав: “В нас там було молитовне зібрання”. І сказав: “Я думав, що я дійсно був Християнином”. Він сказав: “Я знав усю Біблію. Я вивчив усю єврейську. Я вивчив все про те, як правильно вимовляти Слово”. І сказав: “Підійди до мене хто-небудь, я міг би” [Брат Брангам клацає пальцями—Ред.] “тільки так поговорити з ними по Біблії. Я знав, про що я говорю”. Він сказав: “Одного вечора я піднімався до церкви. В нашій церкві було чимало конфліктів”. Сказав: “Маленькі групки були одна проти одної. Ви знаєте, як вони виникають”.

Я сказав: “Так, добродію”.

¹⁰⁶ Він сказав: “Піднімаючися пагорбом, я йшов, і раптом я відчув, що хтось іде слідом за мною”. І він сказав: “Я подумав, що просто почекаю трошки, хто б то не був, щоб він догнав мене, і трошки поговорю з ним дорогою”. Знаєте, це досить-таки непогано — трошки почекати тобі. І каже: “Коли я піднімався пагорбом, — сказав, — я йду вгору. Вгору пагорбом йде Чоловік, — і сказав, — в Себе на спині Він ніс лантух, набагато більший за самого Чоловіка”. І сказав: “Він важко дихав, та відсапувався, та йшов короткими кроками, стараючися піднятися. І я сказав: ‘Друже, чи можу я допомогти Тобі занести цю ношу на пагорб?’ Він сказав: ‘Ні, Я повинен занести її’”. Сказав: “Я поглянув Йому на руки, — сказав, — і тоді я зрозумів, що то було видіння. В Нього на руці були рани”. Сказав: “Я впав на землю, і я сказав: ‘Господи, Ти несеш гріхи світу в цьому лантусі?’ Він відказав: ‘Ні, Я несу лише твої. Просто допомагаю тобі піднятися пагорбом, просто щоб ти міг піднятися’”.

¹⁰⁷ Отак-от воно є. Якби ми просто озирнулися, ми б побачили, що Він несе наші. Хіба не відчуваєш ти від цього маленьким? Наше недобре, жорстоке серце, просто тому що ми здатні робити це!

¹⁰⁸ Тут якийсь час тому я полював. Як вам відомо, я люблю полювати. І в тій місцевості жив один недобрий хлопчина, він був недоброю людиною. І він, бувало, глузував з мене, бо я не стріляв оленів та малих оленят. Я сказав: “Це вже по-звірячому”. Я

сказав: “Чому б тобі не бути справжнім, чесним мисливцем та не стріляти старих оленів та інших звірів, що вже старі та готові померти? Бог дав їх нам. Залиш тих молодих матерів та інших звірів. . .”

¹⁰⁹ Він сказав: “Ах, який ти жалісливий, проповіднику!” Постійно говорив мені ось так.

¹¹⁰ Я сказав: “Ось, послухай-но, якби я був голодний і мені захотілося одного з тих оленят, я вірю, Бог дав би його мені. Але застрілити його просто щоб порисуватися”, — що ж, він набив би цілий фургон. І він пішов та зробив собі ріжочок, якийсь свисток, і він дув у той свисток, і був звук точно такий, немовби мале оленятко кличе. Одного дня ми сиділи разом у кущах. Мені було соромно за нього, я сказав: “Я б посоромився”. Вбивав по вісім-по десять оленят за один раз, якщо йому вдавалося, олених та інше, просто щоб порисуватися, можливо, задню частину відрізав, а все інше так і залишав валятися там. Я сказав: “Тобі не слід так робити”.

“А, — сказав, — ви, проповідники, надто жалісливі”.

¹¹¹ Одного дня він стояв там у кущах, він дістав свій свисток і він видав крик, і був такий звук, немовби мале оленятко кличе. Як тільки він це зробив, показалася голова красивої оленихи, вийшла, тупаючи. Можна було бачити погляд її великих карих очей. Вона була налякана. Вона озиралася. Мисливець піднявся, звів свою рушницю, щоб підстрілити олениху. І олениха бачила мисливця. Але, знаєте що, той крик того оленяти, вона не звертала уваги на ту рушницю. Вона шукала своє малятко; воно попало в біду. Знаєте, той вияв справжнього материнства та материнської любові, що вона, напоровшись на ту рушницю, віч-на-віч зі смертю, шукала його, під прицілом тієї рушниці. І знаєте що, той вияв був таким сильним, вона підійшла до нього так близько, він кинув свою рушницю додолу! Він відбіг та схопив мене за руку, він сказав: “Біллі, помолися за мене, я вже більш не можу!” Коли він побачив той вияв материнського героїзму!

¹¹² О-о, коли цей світ побачить вияв любові Божої та відвагу в нашому людському серці, яка то буде різниця. Коли ми дозволимо Голубові Божому прийти до нашого серця та зробити нас сумирними, зробити нас лагідними.

¹¹³ Там далеко в тих хащах, я, стоячи там, молився за того хлопчину, я привів його до Господа Ісуса. Відтоді він був добрим, чесним мисливцем.

¹¹⁴ Авжеж, він думав, що в нього є право, він робив що хотів. “Вони на моїй території, вони поїдають мою люцерну там, коли захочуть”.

¹¹⁵ Я сказав: “Це так, але так робити — це не по-людськи”. Ти маєш втратити свої права. О Боже, змилуйся, щоб ми зробили це.

116 Тут ось якийсь час тому, в, о-о, десь років сто тому, на південному заході Сполучених Штатів жив один визначний Християнин. Його звали Даниїл Карей, чудовий чоловік, благочестивий чоловік, освячений чоловік, справжній Християнин, чоловік, якого всі так поважали, така чудова людина. І, розповідають, що він помер чи то впав у стан транс, і він сказав... коли він пішов на Небо, звичайно ж, коли він помер. І коли він добрався до брам з перлин, придверник підійшов до дверей, сказав: “Хто ви?”

117 Сказав: “Я євангелист, Даниїл Карей, я завоював для Христа тисячі душ. І я... Я хочу увійти цього ранку. Моя життєва мандрівка на землі закінчилася, мені тепер нікуди йти”.

118 Отак-от одного ранку це прийде до тебе, грішнику. Отак-от одного ранку це прийде до тебе, відступнику. Отак-от одного ранку це прийде до вас, що засмутили та відігнали Святого Духа від них, щоб не бути вже більш сумирними та ніжними. Ви вже роками не плачете. Ви навіть не червонієте вже я не знаю скільки. Вся благопристойність відійшла від вас. Авжеж. Але в один з цих ранків це підійде до твоїх дверей. І коли ніжний Святий Дух приходить та стукає, чому б тобі просто не впустити Його?

119 Отож, коли Даниїл Карей підійшов туди до—до—до брами, вони прийшли, сказали: “Ми подивимося, чи є тут в нас ваше ім’я”. Вони проглянули все, ніякого імені не знайшли. Сказали: “Ні, тут нема ніякого Даниїла Карея”.

120 “О-о, — він сказав, — обов’язково має бути!” Сказав: “Я євангелист”. Він сказав: “Я завоював душі для Христа”. Сказав: “Я старався чинити те, що правильне”.

121 Придверник сказав: “Добродію, мені дуже шкода говорити це вам, але тут нема ніякого Даниїла Карея”. Сказав: “Я скажу вам, що ви можете зробити”. Сказав: “Ми тут не маємо права розбирати вашу справу”. Він сказав: “Але ви хочете звернутися з апеляцією по вашій справі? Ви можете подати апеляцію до Суду Білого Престолу, якщо хочете”. Але сказав: “В нас тут для вас немає милості, зовсім, бо вас тут нема в нас. Тут для вас нема милості”. Сказав: “Ви хочете звернутися з апеляцією по вашій справі?”

Він сказав: “Добродію, що я можу зробити іще, як не звернутися з апеляцією по моїй справі?”

122 Він сказав: “Що ж, тоді, ви можете піти на Суд Білого Престолу та звернутися туди з апеляцією по вашій справі”.

123 Даниїл Карей сказав, що в нього було таке відчуття, немовби він рухався у просторі десь приблизно годину. Сказав, що він попав у таке місце, сталося все світліше, світліше, світліше, світліше. Сказав, чим далі він просувався, тим світліше стало. Було в сотні разів, в тисячі разів яскравіше за світло сонця. І

сказав, що він тремтів, тремтів. І сказав, коли він попав у середину того Світла, він почув, як Голос сказав: “Чи був ти досконалим на землі?” Просто пролунав зі Світла.

Він сказав: “Ні, я не був досконалим”, — увесь в трепеті.

Сказав: “Чи був ти завжди чесним з усіма?”

124 Сказав: “Ні”. (Сказав: “Мені пригадалося декілька випадків, коли я не був цілковито чесним”.) Сказав: “Ні, я—я—я думаю, що я не був чесним”.

Сказав: “Чи говорив ти правду в кожному випадку, в своєму житті?”

125 Сказав: “Ні. Я пам’ятаю деякі речі, які я говорив, що не були сумнівними. . . що були сумнівними. Я—я—я—я ніколи не був цілковито правдивим”.

126 Сказав: “Далі, чи брав ти що-небудь, що не було твоїм, що-небудь, гроші, щось іще, що не було твоїм?”

127 Сказав, що на землі він думав, що в нього все було досить непогано, але він відчув осуд. Сказав: “Ні. Ні, я брав те, що мені не належало”.

Він сказав: “В такому разі ти не був досконалим”.

Він сказав: “Ні, я не був досконалим”.

128 Сказав, що він чекав, що в будь-яку хвилину з того сильного Світла, звідти, де сидів Голуб, пролунає: “Засуджений!” Сказав, в той самий момент він почув в себе за спиною Голос, що був приємніший за будь-який голос матері, що він коли-небудь чув. Сказав, що він повернувся, щоб поглянути. І найприємніше обличчя, яке він коли-небудь бачив, приємніше за обличчя будь-якої матері, було перед ним. І сказав, що Він сказав: “Отче, там на землі Даниїл Карей стояв за Мене. Це правда, він не був досконалим, але він стояв за Мене. На землі він стояв за Мене, тепер Я стоятиму за нього на Небі. Візьми всі його гріхи та поклади їх на Мій рахунок”.

129 Хто встане за тебе того дня, брате, якщо ти засмучуєш та відганяєш Його від себе сьогодні? Я просто не можу більше проповідувати. Схилимо наші голови.

130 Любий Боже, любий вмираючий Агню, лагідний, покірливий, скромний. У птахів були гнізда, і в лисиць — нори, а Тобі не знайшлося місця, і, при всьому тому, Сам Господь Слави! Коли Ти народився, в них не знайшлося навіть одягу, щоб вдягнути Тебе. О Боже, яка тоді користь мені від мого одягу? Яка користь мені від моїх машин? Яка мені користь від хорошого дому? Яка користь буде від цього в той день? В Тебе не було друзів; ніхто не хотів з Тобою товаришувати. Здавалося, ніхто не хотів подати Тобі руку допомоги. Ти сказав, що того дня Ти скажеш: “Я був голодний, ви не нагодували Мене. Я був роздягнений, ви не схотіли одягти Мене”. Яка нам буде користь від всього того, що ми маємо, в той

день, Господи? Дозволь нам стояти за Тебе, щоб, коли прийде та година і ми ввійдемо в Його Присутність, всемогутнього, всюдисутнього, все-. . . О Боже, коли ми почуємо, як той Голуб, тріпочучи Своїми крилами, сяде там у тому сильному Світлі, Воно сяятиме всю Вічність. Коли, Ти перебуваєш у Світлі!

¹³¹ “Коли мені доведеться встати там самому, мого брата нема, мого пастора нема, моєї матері нема, мого татка нема, моєї жінки нема, моїх діток нема, о Боже, що мені тоді робити, Господи? Що мені тоді робити? А це може статися ще до того, як сонце зайде сьогодні. Але що мені робити? Що я зможу зробити? О Христос, я нині стоятиму за Тебе! Я зроблю свій вибір сьогодні. Я пробудусь всіх своїх розмов про інших людей. Я повністю пробудусь свого норову. Я пробудусь всіх своїх розбіжностей. Я пробудусь всього. Обстрижи мене, Господи, візьми все, що є в мене. Ти просто візьми мене, Господи. Я—я—я хочу бути там, де Ти. Я хочу, щоб мене обстригли. Я хочу, щоб увесь егоїзм, всі гордоші, вся байдужість, просто все було забрано від мене. І тоді я хочу стояти за Тебе, як обстрижений агнець, бажаючи відмовитися від усіх задоволень того, що вони називають задоволеннями життя, від усіх танців, усіх вечірок та всього вульгарного одягу, косметики, губної помади, лаку для нігтів, всієї цієї байдужості, що схожа на цей світ. Ти сказав: ‘Навіть і не поведьтєся як цей світ. Не майте навіть нічого спільного з цим світом. Вийдіть з-поміж них!’ О Боже! Допоможи мені, Господи. Обстрижи мене сьогодні. Візьми мене як ягнятко та дозволь мені бути безмовним, не відкривати моїх уст, нічого не говорити про це, просто стояти, і щоб мене обстригли”.

¹³² О Боже, яка це різниця! Я пам’ятаю, коли Ти одного разу обстриг мене, взяв мою жінку, моє дитя, мого татка і мого брата. Просто обстриг мене начисто. І все ж, у своєму серці, я знав, що я люблю Тебе. Як Ти благословив мене! Яким ласкавим Ти був! Все, ким я є, все, ким я міг бути, все, ким я буду; це Ти, Боже, це Ти. Я визнаю свої помилки, я визнаю все, що я коли-небудь робив чи думав. Просто обстрижи мене, Господи, я хочу бути Твоїм ягням.

¹³³ Не тільки це, Господи, але візьми кожну людину тут цього ранку, кожну вівцю, і тих, хто хотів би бути вівцею, обстрижи їх усіх, цього ранку, Господи. Постав їхні ніжки до колодок Євангелії. Нехай Святий Дух зараз же приведе їх до покаяння, пізнають, що вони були байдужі до Бога. І нехай він зістриже всю байдужість, увесь цей світ та всі діла цього світу. Обстрижи все це цього ранку, Господи, щоб ми могли стояти спокійно й тихо перед Тобою, як народжені згори Християни. Даруй це, Господи.

¹³⁴ Я люблю Тебе. Я хочу йти, не має значення, чи стоїть спека, чи є в мене бажання, чи ні. Я хочу йти. Я хочу стояти за Тебе, бо я хочу, щоб Ти був захисником у моїй справі того дня, скажеш: “Добре, він стояв за Мене, нині Я стоятиму за нього”. О Боже, даруй це сьогодні.

135 І поки кожна голова схилена та кожне серце схилено. Я хотів би знати, чи знайдеться тут хто-небудь, хто усвідомлює, що ви намагалися чинити по-своєму, ви робили ці речі, які ви не повинні були робити, і ви відчуваєте цього ранку, що ви хотіли б, щоб Господь просто обстриг вас і сказав: “Зроблю тебе справжнім ягням”, — чи не піднімете ви свою руку. Благословить вас Бог, леді. Благословить вас Бог, брате. Благословить вас Бог, брате. Хто-небудь іще скаже: “Обстрижи мене, Господи, я стою. Я вівця. Я навіть і вуст не відкрию, я просто хочу, щоб Ти обрізав з мене увесь цей світ”. Благословить вас Бог, брате. Благословить вас Бог, леді. Благословить Бог тебе, синку. Благословить вас Бог, леді. Благословить вас Бог, сестро. “Обстрижи мене, Господи”. Сестро Герті. . . [Піаністка—Ред.] І благословить Бог вас, леді. Благословить вас Бог, сестро. “Обстрижи мене зараз, Господи. Я—я хочу, щоб все те, що від цього світу. . . Я хочу цього ранку встати за Тебе. Я хочу бути обстриженою вівцею. Я хочу, щоб з мене обрізали всі речі цього світу. Я хочу бути Твоїм, і щоб Ти був моїм. Чи приймеш Ти мене, Господи, коли я підніму свою руку до Тебе?” Благословить вас Бог, леді. Благословить вас Бог, добродію. Благословить вас Бог. Благословить вас Бог, добродію. Благословить вас Бог, добродію. Благословить вас Бог, леді. Благословить вас Бог, леді, я бачу вашу. Благословить вас Бог, мій брате. Благословить вас Бог, леді. Це добре. Благословить вас Бог там ззаду, мамо. Благословить вас Бог, сестро. Це так, просто будьте чесними. “Я хочу, щоб Бог повністю забрав від мене те, що просто не таке, як Він, будь-які мої егоїстичні мотиви, будь-яку мою байдужість. Я хочу, щоб Він обстриг мене всього повністю, цього ранку. Я хочу бути як Він. Мені все одно, чи є то права, чи ні; в мене нема ніяких прав. В мене є тільки одне право, і це — прийти до Нього. Все інше зробить Він”.

136 Чи є тут грішник, що ніколи ані разу не визнавав Христа, ніколи не був спасений, і ти хочеш, щоб тебе згадали цього ранку в молитві, чи не піднімеш ти свою руку, друже-грішнику? Благословить тебе Бог. Хтось інший підніміть свою руку, скажіть: “Згадай мене, Брате Брангаме. Я не Християнин, і я не знаю, якого саме часу мені доведеться зустрітись з Богом. І я—я хочу, щоб мене просто зараз же згадали в слові молитви, коли будете закінчувати”. Гарзд, чи не піднімете ви свою руку, щоб я помолився за вас? Він бачить. Благословить вас Бог, леді. Благословить вас Бог, леді. Благословить вас Бог, добродію. Хто-небудь іще — “Я хочу бути, я хочу. . .”

137 Скільки тут тих, що відступили? “О-о, — скажеш ти, — це не про мене, Брате Брангаме”. Але, поглянь-но, якщо той Голуб лагідності відійшов від тебе, брате, тоді щось не так. Щось не так, коли ви не можете терпіти один одного. Коли ти не можеш пробачити кожному з самої глибини свого серця, не має значення, що вони вчинили чи що вони сказали, якщо ти не можеш пробачити їм з самої глибини душі, Ісус сказав: “Якщо ви не простите кожній людині її прогріхи, від всього серця, то й Отець ваш Небесний не простить вам”.

138 Отож, що якби, в цю спекотну погоду, що якби сьогодні Бог покликав тебе? В той час, як є відкрите Джерело, церква готова, Святий Дух сидить тут на фронтоні цього приміщення, готовий зійти просто вниз, та повернутися до твого серця, та зробити тебе ніжним та мирним. “Що я маю зробити, Брате Брангаме?” Просто стань ягням. Святий Дух зійде просто вниз, коли ти станеш ягням. Та якщо в тебе є неправильні мотиви, неправильне—неправильне уявлення, хочеш чинити по-своєму і не бажаєш втратити це, тоді Святий Дух не прийде ніколи.

139 Тепер, схиливши наші голови, я хотів би знати, чи хто з вас, що підняли руки. . . Ось, Ісус сказав: “Той, хто слухає Слів Моїх та вірить в Того, Хто послав Мене — має вічне Життя, ніколи не піде на суд, але перейшов від смерті до Життя”, — Св. Івана 5:24. Але тепер, якщо ти хотів би підійти до вітваря, схилити тут коліна, давайте молитися разом, поки оте ніжне, мирне відчуття, яким ти одного разу володів, або хотів би володіти, не прийде до тебе знов. Поки наші голови були схилені, поки ми співатимемо: “Із ран Спасителя текла”, — я хочу, щоб ви підійшли, схилили свої коліна та молилися. Отож, кожен, хто хоче прийти, схилийтеся на коліна тут біля перекладини вітваря та моліться якийсь час.

Із ран Спасителя текла
Струмком Святая Кров,
Прощення всім вона. . . (Благословить вас Бог,
леді, підходьте та схилийте свої коліна)
До. . .

140 Схиливши ваші голови, оскільки я надіюся, що ви зробили це у ваших серцях. Ви знаєте, хто пробирається проходом цього ранку, вам не стане соромно за себе? Темношкіра жінка, бідолашна, розпухлі гомілки, сиве волосся, прокладає собі дорогу до вітваря.

141 Тут ось якийсь час тому, одержав спасіння один темношкірий, за часів рабства. Він пішов, і коли він одержав спасіння, він сказав своєму хазяїнові, що він вільний. Той сказав: “Ти ‘який?’”

Сказав: “Я вільний”. Тоді він відпустив його на волю.

142 Ось іще одна група людей підходить за спасінням цього ранку. (Сказав, що він вільний.) Всі в молитві, і моліться наполегливо, будь-ласка, поки Святий Дух діє на людей, що приймають рішення.

Той сказав: “Мойсею, ти кажеш, що ти вільний?”

Сказав: “Так, пане, хазяїне. Я вільний”.

143 Сказав: “Якщо ти вільний, тоді я теж дам тобі свободу. Іди проповідуй Євангелію”.

144 Коли він помирав, багато хто з його білих братів прийшли, щоб провідати його, і коли вони прийшли, він сказав, думали, що він був у стані коми. Коли він прокинувся, він сказав: “Я думав, що я відійшов”. (Благословить вас Бог, мій брате, схилийтеся просто тут.) Сказав: “Я думав, що я вже відійшов”.

Сказали: “Що ти бачив, Мойсею?”

¹⁴⁵ Він сказав: “Коли я увійшов до брами, я побачив Його”. Сказав: “Я стояв, дивився на Нього”. І сказав: “Підійшов один Ангол і сказав: ‘Пішли, Мойсею. Ти багато років проповідував Євангелію, на тебе чекають ризи та вінець’”. Він сказав: “Не говори мені про ризи та вінець. Я не хочу ніяких риз і вінця. Я просто хочу дивитися на Нього”. Я думаю, що це є відношенням кожного Християнина.

¹⁴⁶ Тут ось нещодавно, там у Чікаго, я був у колізеї, точніше, в музеї, і я оглядав там все. Я побачив там одного старого негра, невеличкий білий обідок волосся навколо голови, ходив там, з капелюхом у руці. Я поглянув на нього. Він поглянув на один експонат, і він відстрибнув, і сльози покотилися по його старечим темним щокам. Він почав молитися. Я якийсь час спостерігав за ним. Він поглянув туди знову, знову почав плакати. Я підійшов і я сказав: “Добродію”.

Він сказав: “Так, білий друже”.

Я сказав: “Я бачу, що ви. . . Чим ви так схвильовані? Що вас так схвилювало?”

¹⁴⁷ Він сказав: “Добродію, якщо ви візьметеся своєю рукою за мій бік, в мене на боці затвердіння на шкірі”. Сказав: “Я колись був рабом”. Він сказав: “В цій невеличкій зашкленій клітці тут, там лежить одіж”.

Я сказав: “Я бачу, що це одіж, але що в ній особливого?”

¹⁴⁸ Він сказав: “Та пляма на ній, — сказав, — це кров Авраама Лінкольна”. Сказав: “Ця кров зняла з мене кайдани раба”. Він сказав: “Отож, білий чоловіче, чи не схвилює це й тебе хоч якось?”

¹⁴⁹ Я поклав свої руки йому на шию, я сказав: “Благословить вас Бог, брате. Я знаю іншу Кров, яка хвилює мене”.

Він сказав: “Я теж знаю ту Кров, містере”.

¹⁵⁰ Я сказав: “Він зняв з мене кайдани раба”. Одного разу я виходив у неділю на вулицю, та ганяв на авто, та фіглював, та розповідав брудні жарти. І, о Боже, як я це робив? В мене ще й досі рубці на серці, там, де я це робив це. Але я радий, що Він зняв з мене кайдани. Нині все відійшло, Він встав за мене.

¹⁵¹ Тут якийсь час тому, дивлячися на одну жінку, і вона була настільки вульгарною, що я хотів засудити її. Бог дав мені видіння. Я помолився за неї тоді, тому що я побачив, що мої гріхи настільки ж великі, як і її. І я пройшов туди, та присів біля неї, та присоромив її, сказав їй, що я служитель. Двоє її друзів. . . Їй було приблизно шістдесят п'ять чи сімдесят, двоє її друзів впали там на коліна, і вони всі віддали своє серце Христові. О-о, подумати тільки, яка різниця!

152 А ви, чи віддасте ви? Чи ви вже так багато грішили, цього ранку, чи не стало ваше серце вже таким чорним та нечистим, що навіть Святий Дух не може навіть і торкнутися його? Можливо, Голуб відлетів вже Назавжди, Він навіки відійшов.

153 Благословить тебе Бог, люба. Маленька дівчинка підходить. Благословить тебе Бог, серденько. Ти скажеш: “Ця дівчинка не розуміє”. О-о, ні, вона розуміє. Тільки вона не прочитала так багато журнальчиків та історійок про кохання, як ви. Ось у чому справа, вона ніжна. Ісус сказав: “Пустіть діток приходити до Мене”.

154 Хто-небудь іще хотів би прийти, приєднатися тут цього ранку? Вівтар відкрито. Лише одну хвилину ще, і тоді, поки ми співатимемо ще раз, тоді ми піднесемо молитву за цих грішників, що каються, моляться.

Той злодій з радістю узрів
Те Джерело в. . . (Авжеж, все закінчилося, йому,
бідоласі, прийшов кінець.)
Отак і я, брудний як він. . .

155 Невже ти не підійдеш зараз? Невже ти не підійдеш, ти, що добре все розумієш? Біблія сказала: “Якщо ти знаєш, як чинити добро, та не чиниш його — для тебе це більше, ніж гріх”. Невже ти не прийдеш? Ти знаєш, що ти неправий. Пройди сюди, та схили коліна біля вівтаря, та скажи Богові, що тобі шкода за те, як ти поведився з Ним. Нехай Святий Дух повернеться та знову зробить тебе лагідним і сумирним і тихим. Зробиш це? Пам’ятай, якщо ти помреш, а Його з тобою нема, нікому буде благувати у твоїй справі. Він хоче, щоб ти цього ранку встав за Нього. Благословить тебе Бог, мій брате.

156 Чекаємо. Оце всі, всього лише п’ятнадцять в церкві, що дійсно відчувають, що вас засуджено? Ви жили мирним, лагідним, спокійним, тихим життям? Ось, це йде під керівництвом Святого Духа. Ви вибачаєте, не маєте ворогів? Живете поза, вище засудження грішників? Ви не живете як ідолопоклонники, ви живете інакше? Ваше життя повністю збудовано по-іншому? Ніжний Святий Дух сидить на троні вашого серця, робить так, що ви живете мирно й тихо і ставитеся з любов’ю до всіх людей? Ваші сусіди та всі знають, і всі ваші знайомі знають, що ви сумирні, тихі, лагідні, покірливі Християни? Голуб Божий з тобою? Ти певен? Може, це твоя остання можливість. Гарзд.

157 Потім, до вас, тут біля вівтаря, благословить вас Бог. Тепер ви не будете засуджені. Святий Дух приніс суд на вас. І ви не старалися триматися за свої права, казати: “О-о, я вже довгий час був Християнином. Мені не потрібно йти”. Деякі з вас, ви взагалі вперше біля вівтаря. “Я можу залишитися грішником, якщо захочу, це моє право”. Так, це так. Тобі вільно вибирати, ти можеш діяти як завгодно, як захочеш. Але цього ранку ти втратив свої права. Кажеш: “Що про мене скажуть, сповідую

Християнство, і потім іду до вітваря, що про мене скажуть?” Але що каже Бог? Він сказав тобі прийти, і ти зробив це. Нині ти втратив своє право, ти прийшов, щоб дати ніжному Святому Духові цього ранку зайняти Своє місце у твоєму серці. Я знаю, що Він зробить це. Я знаю, що Він зробить. Він обіцяв, що Він зробить. Там, Він просто не зможе інакше, просто не зможе не прийти. Він благає, кличе, помер, та все інше, заради того, щоб було місце, куди прийти, бажає прийти до тебе.

¹⁵⁸ І в годину твоєї смерті, коли ангел смерті сидітиме в ногах ліжка, замість того, щоб побачити там жажливе видовище, і знаєш, що одного разу ти відмовився прийти, і тоді твоя душа стала чорною та нечистою, часу вже більш нема, не має значення, як сильно ти кричатимеш. Ісав розміняв гріхом свій гріх благодаті. . . свій день благодаті, точніше, і не одержав шансу. Він гірко плакав, намагаючися знайти місце, щоб виправити це, але він не зміг цього зробити. Бог покликав його востаннє.

¹⁵⁹ Але ти втрачаєш усі свої права, та всіх своїх друзів, та всі свої почуття, та все інше, цього ранку, щоб прийти сюди. Ти втратив свої права, щоб схилити тут коліна та поговорити з Богом. Я кажу вам Словом Господнім, що Христос сказав: “Того, хто до Мене приходить, Я не вижену геть”. Отож, поки ти знаходишся там біля вітваря, покайся, скажи Йому, що тобі шкода за те, що ти робив те, що ти робив.

¹⁶⁰ Ось у чому вся суть, що люди не приймають Духа Святого, коли вони христяться, вони просто не покалися повністю. Бог намагається дати їм Духа Святого. Він хоче, щоб ти був лагідним та сумирним, тихим. Ось чому ти піднімаєшся з тим самим егоїзмом у своєму серці. О-о, ти, можливо, піднімешся, вигукуючи, говорячи мовами або що завгодно, це не дасть тобі Духа Святого. Ти маєш піднятися звідти іншою людиною. Ти маєш піднятися звідти спокійним, тихим та лагідним, покірливим, і Божий Дух перебуватиме з тобою. Наступного року, поглянь на стежку та побач, як далеко ти просунувся, побач, що ти постійно завойовуєш землю. Це Святий Дух. Святий Дух — це любов, радість, мир, довготерпіння, лагідність, добрість, терпеливість, віра. Отож, просто покайся та скажи Богові, що ти хочеш цього просто зараз же. Він. . . Він зробить це.

¹⁶¹ Дівчинко, ти там, люба, ти зроби те саме. Благословить тебе Бог. Твою матір, що стоїть, поклавши руки на тебе.

¹⁶² Ця дорога старенька темношкіра сестра тут, схиляється біля вітваря. Ти, мабуть, харчувалася кукурудзяними коржами та мамалигою, жила, мабуть, десь у завулку, наскільки мені відомо, сестро. Благословить Бог твоє серце, цього ранку для тебе в Славі приготовано палац. Правильно.

¹⁶³ Дивлюся на вітвар та бачу одну леді, вже сивіє, молода жінка зі схиленою головою, яскрава білявка. О Боже! Бачу, як чоловік схиляє коліна, інші стоять тут уздовж. Просто покайтеся, скажіть

Йому, що вам дуже шкода. Скажіть Йому, що ви більше не робитимете цього. Його благодаттю, нехай зі всіма вашими розбіжностями буде покінчено, від сьогодні. Бажай бути сумирним і тихим. Бажай бути покірливим та піти туди, куди Він поведе тебе.

¹⁶⁴ Коли люди говорять дещо, не має значення, наскільки правильним це виглядає, ти втратиш свої права — говорити про свого сусіда. Ти говоритимеш, ти говоритимеш про Ісуса. Ти просто чинитимеш те, що правильне. Ти не вийдеш як убивця. Ти не вийдеш, щоб накидатися на невинних. Але ти побачиш те хоробре поводження героїзму справжніх Християн, і ти захочеш бути як вони. Тобі не доведеться розповідати кожному, що ти Християнин, якщо ти є ним, вони просто побачать це та пізнають це з твоєї розмови. Ти запечатаний зсередини й зовні.

¹⁶⁵ Тепер, упокорюючи своє серце, покайся нині. Скажи Богові, що тобі “шкода”, що ти “більше не робитимеш цього”, що тобі “соромно” за себе, за, те, як ти поводишся. І потім я помолюся за тебе. І я вірю, в той самий момент, мир оселиться в твоєму серці, мир, немов ріка, потече, струмуючи до твоєї душі. Ти, можливо, не будеш вигукувати, ти, можливо, не будеш говорити мовами, ти, можливо, не будеш стрибати вгору і вниз; але ти відійдеш від вітваря із Чимось в собі, із Чимось у собі, що прикує тебе до того старого грубезного хреста поки днів твого життя. Тепер молисья, разом зі мною. Визнавайте.

¹⁶⁶ Наш Небесний Отче. Недостойні створіння, це гаряче, розпарене приміщення цього ранку, ця парильня; але, Боже, Ти випарив це з нас. Святий Дух зійшов, впевнив людей в тому, що вони були неправі. Вони грішили. Їхній дух був зарозумілим. Вони стали ворожими, стали совати свого носа куди не слід, стали всезнайками, не бажали покаятися, не бажали пробачити людям, що чинили різні речі проти них. Вони не бажали цього зробити, але сьогодні Святий Дух взяв Слово Боже, помістив Його просто до їхніх сумирних сердець та сказав: “Тепер, чи хочеш ти повернутися туди, де ти вперше прийшов до вітваря, повернутися туди, де кожен, ти любитимеш кожного, і ти любитимеш Мене невмирущою любов’ю? В такому разі просто піднімися та підійди до вітваря”. Вони зробили це, Господи.

¹⁶⁷ Тепер, тепер я молю, щоб Ти освятив їхні думки, Господи, освяти їхні серця, зроби їх ніжними та мирними. Нехай вони тепер піднімуться від цього вітваря, після того, як вони покалися, передавши своє життя Тобі, підуть додому. Не має значення, що відбуватиметься, якщо чоловік геть розстроїться, або дружина розстроїться, чи сусіда розстроєний, чи хто-небудь, з ким ти разом працюєш чи спілкуєшся — “Я просто буду спокійним як голуб”.

¹⁶⁸ Зрештою, Твоя помста належить Тобі — “Я відплачу”, — каже Господь. Як ми переконувалися, що це так, Господи. Просто

стій спокійно, будь сумирним, побачиш, як Бог візьме...зійде просто до Свого агня. Авжеж, певна річ. Цей добрий Пастир покладе Своє Життя за них, Він зійде просто до Своєї вівці. І Він провадитиме їх. Горе тому, хто перейде їм дорогу! Горе тому, хто скаже хоч слово проти них! Сказано: “Краще б жорно млинове почепити тобі на шию та потопити в глибині морській. Їхні Анголи повсякчасно бачать обличчя Батька Мого, що на Небі”. Розумієте? О Боже, ми хочемо. . . “І як ви зробили їм — ви зробили Мені”.

¹⁶⁹ Отож, Боже, я хочу бути сумирним. Я теж кладу себе на вівтар, цього ранку; не цього ранку, але щоранку та щодня. Я хочу бути тихим і сумирним і бути як Ісус. Даруй це, Отче. Допоможи тепер нам бути такими, нехай незміренні вали любові прокотяться по нашій душі.

Мир! Мир! Дивний той мир,
Що він сходить з небес від Отця; (Хіба ти не
відчуваєш Його зараз у своєму серці?)
...над духом моїм навіки, (Аллілуя!
Аллілуя!)... .

¹⁷⁰ Сестра Герті попрохала сказати всій церкві, що вона теж відчуває осуд, але фортепіано буде для неї вівтарем. Оскільки вівтар, фортепіано є її вівтарем, сказала: “Скажіть, щоб церква помолилася за мене”, — бо вона сидить там, і сльози котяться скельцями її окулярів. Мій вівтар — то оця катедра. Я теж покався, моя Біблія мокра від сліз. О Боже!

Мир, Божий мир!
Що він сходить з небес від Отця; (О-о, аллілуя!)
...над духом моїм навіки.

¹⁷¹ Боже, якщо я згрішив проти когось, проти Тебе, забери це геть, Господи. Відними гріх від моєї церкви, цього ранку.

¹⁷² В кого є відчуття, що Бог простив тебе, і що Голуб Миру знов опустився на твоє серце? Він якраз тепер прилетів назад, зайняв Своє місце. Святий Дух просто повернувся та сказав: “Дитино Моя, Я увесь цей час чекав на те, щоб любити тебе. Ти просто не дозволяв Мені цього зробити. Я не можу перебувати разом із твоїм старим егоїстичним духом. Але тепер, коли ти відступився від цього, Я цього ранку знов повернувся до твого серця”. Хто відчувається отак? Підніміть свою руку. Підніміть свою руку, правильно, уздовж всього вівтаря. О-о, це добре. Хто з присутніх тут відчувається так? Підніміть свою руку. О-о! [Брат Брангам каже піаністці: “Бути як Ісус”.—Ред.]

¹⁷³ Наш Небесний Отче, ми дякуємо Тобі за цей час приємного посвячення, немовби береш в руку яблуко, розминаєш його, товчеш його, поки воно не стане м'яким, настільки м'яким, що мала дитина може сісти та з'їсти його. Ось як ми хочемо, щоб було з нашими серцями, Господи. Візьми його в Своє зранену цвяхами руку, просто розтовчи його, кажучи: “Дитино, хіба ти

не бачиш, що ти робиш Мені боляче? Ти робив Мені боляче, коли ти неначе зривався з ланцюга ось так. Ти робив Мені боляче, о-о, Моє серце просто стікало кров'ю за тебе, дитино, коли Я бачив, як ти робиш ось *таку-то* річ. Але тепер, коли твоє серце в Моїй руці, Я хочу зробити його дійсно лагідним. Я хочу зробити його таким, щоб Я міг застосовувати його та жити в ньому. Я хочу цього ранку знов прилетіти на це сідало, Я хочу прилетіти назад та залишитися, щоб Мені перебувати з тобою". Даруй це, Боже. Ми любимо Тебе. Даруй це, задля Твоєї слави. Ми просимо в Ім'я Ісуса.

Як Ісус мій, як... (Хіба вам не подобається просто вклонятися отак? О-о, моя душа просто купається.)

На цій землі... (Побачити, як Він сходить в тих, хто вклоняється отак, чи відчуває твоє серце справжню ніжність? Моє серце просто не може битися спокійно.)

...життєвий з землі до Слави

Я прошу бути таким, як Він.

Чи не піднімете ви свою руку, поки ми співатимемо її?

Як Ісус мій, як...

(Джо, ти хочеш цього ранку підійти та помолитися, брате? Благословить тебе Бог. Знайди собі місце біля вітара, Брате Джо. Благословить тебе Бог.)

...життєвий з землі до Слави

Я прошу бути таким, як Він.

¹⁷⁴ Я знаю, що спекотно, друже. Я знаю. Але я—я надіюся, що ви почуваетесь так само, як і я. О-о, в мене таке відчуття, немовби я міг би просто полетіти. Який Він люблячий! Що я міг би зробити? Куди мені іти? О Боже! Куди я йду? Куди скеровано мій шлях? Що то буде—буде? Де я опинюся за сто років? Що як в мене не було Його? Де, де ще знайти притулок?

Чужий для всіх Він, із Вифлеєму,

На цій землі — таким, як Він;

Цей шлях життєвий, з землі до Слави

Я прошу бути таким, як Він.

Тепер всі разом.

Як Ісус мій... (Хвала Богові! Так, Господи! Так, Господи! Не як цей світ; як Ти!)

...бути таким, як Він;

Цей шлях життєвий, з землі до Слави

Я прошу бути...

¹⁷⁵ Поки ваші голови схилено, я збираюся спитати у вас дещо. Хтось із присутніх тут гнівить Святого Духа. До когось прозвучав поклик. Я говорю в Ім'я Господа Ісуса, як Його

пророк. Я відчуваю, як раниться Його серце. Там хтось не послухався Його, повинен був прийти. Чи не прийдете ви тепер?

Цей шлях життєвий, з... (Так, сестро, але не тільки ви)... Слави

Я прошу бути таким, як Він.

Просто як Ісус мій... (Це все моє бажання — бути лагідним та скромним, покірливим, бути як Він.)

На цій землі... (Чи не підійдете ви зараз? Бог хоче, щоб ви зробили крок вперед, там вас декілька.)

Цей шлях...

¹⁷⁶ Я знав, що ви прийдете. Благословить вас Бог. Благословить вас Бог. Благословить вас Бог. Отак от. Отак. Я поглянув над цим зібранням, і там висіла чорна тінь, найжахливіша з усіх, що коли-небудь доводилося бачити мені. Святий Дух зараз тут. Зараз Він на мені. “Засмучують Духа Святого”.

Як Ісус мій...

¹⁷⁷ Що Він чинив? Пішов туди, куди Батько повів. Благословить тебе Бог, брате. Благословить тебе Бог, мій брате. Це правильно, підходьте сюди та схилийте коліна.

На цій землі...

¹⁷⁸ Нині час для старомодного визнання, виправлення, залагодження. Проходьте. Все-таки є відчуття, що там є ще хтось. Благословить вас Бог, леді. Благословить вас Бог, леді. Благословить вас Бог. Благословить вас Бог. Благословить вас Бог. Це правильно. Святий Дух завжди правий. Проходьте. Це правильно, рухайтесь вперед.

Він, як Ісус мій, як Він, так, як Ісус,

На цій землі... (О-о, подумати тільки, це так!

Ось як, просто заповнюйте проходи, виходьте та моліться.)

Цей шлях життєвий, з землі до Слави. (Просто покайтеся, скажіть Богові, що вам шкода, це все, що вам треба зробити.)

...бути таким, як Він.

¹⁷⁹ Невже ви не будете підходити далі? “Бути як...” Це так, не стримуйте сліз, підходьте. “Бути як...”

¹⁸⁰ Що ти робитимеш? Хто за тебе встане, можливо, вже сьогодні? Хто за тебе встане, коли смерть схопить тебе за рукав? Не має значення, що ти вчинив, Святий Дух знаходиться просто там поруч із тобою. Це Він хоче, щоб ти прийшов.

Цей шлях життєвий, з землі до Слави

¹⁸¹ Просто покайся, скажи: “Боже, мені шкода. Я—я не хотів цього робити. Ти не встанеш за мене, якщо я зараз не встану за Тебе. І я хочу, щоб Ти встав за мене, а я віднині стоятиму за Тебе. Я житиму так, як личить Християнинові. Я переминю свої дороги. Я буду сумирним і тихим. Нехай вони собі говорять все що завгодно. Я просто житиму лагідно й тихо перед Тобою”. Не має значення, як довго вже ти сповідуєш себе Християнином, якій церкві ти належиш, це не має до цього жодного відношення. Проходьте вперед. Благословить вас Бог. Рухайся вперед, дитино.

¹⁸² Бог говорить з вами зараз. Якщо ви вірите, що я Його слуга, Святий Дух проговорив до мене цього ранку, сказав: “Зроби цей поклик, там буде багато хто”. Ось той день, ось той час. Там ззаду ще десь приблизно п’ять або шість, дійсно повинні прийти зараз. Пам’ятай, брате, сестро, я дивлюся просто на вас, я бачу, як над вами висять оті темні тіні. Краще пройдіть вперед.

¹⁸³ Бути як Ісус! Хіба ти не хочеш бути як Він — спокійним, тихим, лагідним, покірливим? Благословить вас Бог, молодий чоловіче. Благословить вас Бог, татко з дитиною. Благословить вас Бог, сестро. Благословить тебе Бог, друже-грішнику. Це так. Рухайся вперед, сестричко, проходи, знайди собі місце. Благословить тебе Бог.

¹⁸⁴ Люба сестро, тобі є за що дякувати, багато за що. Лежала прикута до ліжка, помирала, і ось ти підходиш, до вівтаря. Благословить Бог твоє чутливе серце.

¹⁸⁵ Святий Дух зараз знову промовляє. Покаяння, просто кличте до Бога, просто моліться своєю власною молитвою. Ти грішив — тобі й молитися тепер. Скажи Богові, що тобі шкода за все те, що ти вчинив. Не звертай ніякої уваги на того, хто біля тебе. Просто скажи: “Боже, пробач мені, я не хотів бути таким. Я хочу бути сумирним. Я—я ніколи більше не стану заважати комусь чи сперечатися”.

¹⁸⁶ О Боже, о-о, як я люблю це! Небесний Отче, за кожного, хто кається там біля вівтаря, схиливши коліна, молиться! О Боже, нехай до мами, тата, дітей, батьків, матерів чи до кого там іще, сусідів, церковних членів, дияконів, господарників, о Боже, в цей старомодний час перепплавки, що сидять у цьому розпеченому приміщенні цього ранку, Святий Дух зійде, промовляючи мир. О Боже, я хочу встати того дня, щоб почувти, як Ти скажеш, ніжно: “Так, ти прийшов і встав за Мене, нині Я стоятиму за тебе”. Я хочу, щоб Ти вклав той мир у кожне серце, що знаходиться тут сьогодні, Боже. Тихо й ніжно, я хочу, щоб Ти зробив це. Я хочу, щоб Ти увійшов туди з таким відчуттям, яке більше ніколи не покине їх, віднині. Нехай оновлення прийде в доми. Нехай оновлення прийде до людей. Нехай сьогодні все стане новим, бо ці люди упокорилися. Ти сказав: “Якщо люди, що покликані Моїм Іменем, упокоряться та помолитимуться, тоді Я почую з Небес”. І я знаю, що Ти чуєш, цього ранку, Боже.

¹⁸⁷ І я молю про прощення для тих, хто залишився на своїх місцях, що повинні були прийти. Боже, проговори до них, і нехай їм не буде більше ніякого миру на цій землі, поки вони не приймуть того рішення, Господи — прийти та виправити все із Тобою. Даруй це, Господи. Благослови нині кожного. Нехай Твоя ласка та Твоя милість перебуває на кожній душі, що кається та схилилася цього ранку в цій церкві.

¹⁸⁸ Отче, Боже, я зробив це за Твоїм наказом. Я покликав цих людей; вони піднялися. Ти сказав: “Хто засвідкує про Мене перед людьми, про того Я засвідкую перед Моїм Отцем та перед святими Анголами”. Багато хто з тих, що присутні тут, вже не один рік були Християнами, але цього ранку вони встають, щоб засвідчити про свої гріхи, що вони чинили неправильно. Вони стали негідними любові. Святий Дух відійшов від них. І часто бувало таке, що вони не відчували того ніжного, солодкого, лагідного почуття, яке їм слід було б відчувати. Багато хто з них — це грішники, що підійшли вперше. Але, Отче, вони хочуть того чудового відчуття, того миру, що вищий над усяке розуміння. Дай це їм цього дня, Господи Боже, і нехай вони геть наскрізь будуть приємними та повними Твого Духа, коли вони залишать сьогодні це місце, щоб поїхати до своїх домівок, жити іншим життям та бути іншими людьми. Ми просимо це в Ім’я Христа.

¹⁸⁹ “Місце біля Джерела”. Гаразд, ви, що біля вівтаря, підведіться на ноги, підніміть очі до Господа Бога, поверніться та потисніть руку кожному, хто поруч з вами. О-о, ми заспіваємо, всі разом, поки ми постоїмо всього хвилинку перед служінням зцілення.

Місце, місце, так, місце є,
Біля Джерела є там місце;
Місце, місце, так, місце є,
Місце для тебе є там. (Кожен!)

Місце, місце, так, місце є,
Біля Джерела є там місце;
Місце, місце, так, місце є,
Місце для тебе є там.

Місце, місце, так, місце є,
[Порожнє місце на півці—Ред.]

¹⁹⁰ Віра! Пам’ятаєш, як одного дня, брате, коли твоя—твоя дружина подзвонила, щоб помолився за тебе? Увійшов просто до кімнати, і Святий Дух промовив до мене: “Не бійся”. Амінь. Хіба Він не є реальним? Чудовий! Що ж, хвала Господеві! В мене таке відчуття, немовби вигук перемоги! Добре.

Його Кров омие біліше. . . (Є що сказати?)
Ісус спасає!

¹⁹¹ Гаразд, тепер Брат Невілл. І Брат Слотер має дещо сказати. [Брат Слотер говорить. Порожнє місце на півці.—Ред.] Хвала

Господеві! [Брат Невілл каже: “Я вірю, що кожен прийняв цього ранку”.] Слава! Аллілуя! Аллілуя! [Брат Невілл промовляє, і потім він каже: “Не забудьте про служіння сьогодні ввечері, в нас буде омивання ніг та причастя”. Він питає Брата Брангама: “Ти будеш тут, чи ні?”] Я, мабуть, цього вечора теж буду тут. Так, я думаю, я буду тут, якщо мене не викличуть.

Церква та її стан
(*The Church And Its Condition*)
5 серпня, 1956, в неділю вранці

Тісні ті ворота
(*Strait Is The Gate*)
1 березня, 1959, в неділю вранці

Церква, зведена цим світом
(*A Deceived Church, By The World*)
28 червня, 1959, в неділю вранці

Ці Послання, спочатку викладені Братом Вілліамом Марріоном Брангамом англійською мовою у Скинії Брангама у Джефферсонвіллі, штат Індіана, США, було взято з магнітофонних плівок та надруковано англійською. Видавництвом “Voice Of God Recordings” було здійснено переклад на українську та видання цих проповідей у 2004 році.

©2004 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

Адреса для тих, хто бажає написати нам листа російською:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

англійською:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

Повідомлення про авторське право

Усі права застережено. Дозволяється роздрукування цієї книги на домашньому принтері задля особистого користування чи безкоштовної передачі іншій людині в якості засобу поширення Євангелії Ісуса Христа. Продаж цієї книги, а також тиражування у великих обсягах, розміщення на сайтах у мережі Інтернет, внесення до пошукових систем, переклад на інші мови чи використання для оформлення прохань про надання матеріальної допомоги без окремого письмового дозволу з боку видавництва “Voice Of God Recordings” є забороненим.

За додатковою інформацією чи для замовлення інших матеріалів звертайтеся за наступною адресою:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org